

A Vállalkozók Országos Szövetsége szerint:

Ne szegényedjünk tovább, van más alternatíva is!

(interjúnk a 4. oldalon)

Felhívás**Az 1956 utáni megtorlások következményeinek közös feltárására**

Az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni megtorlásoknak nemcsak „közvetlen” áldozatai voltak és vannak. Az 1956 utáni ítéletek, a bosszú és a terror közvetve is tönkretett családokat és személyeket. A többéves börtönbüntetések utáni szabadulás egyesek számára nem hozta meg a civil életbe való visszatérés igazi lehetőségét, mert nagyon sokan nem folytathatták eredeti foglalkozásukat. A börtönbüntetések emléke és a felemás visszatérés a civil életbe — mindez igen nagy anyagi és lelki terhet jelentett az érintett családoknak. Ennek lett következménye számos válás, családok széthullása, férfiak alkoholizmusra való válsága, öngyilkosság...

Meggyőződésünk, hogy az 1956-os forradalmat követő megtorlásból kinövő „konszolidáció” is máighatóan pusztította társadalmunkat, nemzetünket. Ezért kérjük azokat az olvasóinkat, akik úgy érzik, hogy személyes sorsukat végzetesen befolyásolta a forradalomban való részvételük, vagy családjuk tagjának részvétele, mert következményeit máig viselik, és életük, sorsuk nyilvánosságot érdemel, jelentkezzenek szerkesztőségünkben, vagy valamelyik munkatársunknál. Önkéntes vállalkozáson alapuló riportokat kívánunk készíteni a jelentkezők életútjáról.

Szekszárd, 1989. június 5.

A Dátum szerkesztősége

Egyre több az adósok hátraléka az OTP-nél

„Kíméletes” módszer: a letiltás

Az OTP-től felvett hosszú, közép és rövid lejáratú lakossági hitelállomány jelenleg megközelíti a 278 milliárd forintot. A törlesztésekből havonta átlagosan 3,5-4 milliárd folyik be a bankok pénztári fiókokhoz, ám az utóbbi időben gyarapodott azoknak a száma, akik nem tudják egyenesen fizetni tartozásaikat.

Az OTP-től kapott tájékoztatás szerint az adósok hátraléka 1987-ben 574 millió forint volt, ez a hitelekhez képest 2,3 ezrelék, tavaly az év végén a be nem fizetett tartozások 700 millió forintra rúgtak, a hitel-tartozás 2,5 ezrelékére. Az idén — bár konkrét adatok még nincsenek — tovább növekedett az adósság-hátralék összege; gyarapodott a nem fizetők táborára, számuk ma már meghaladja a 100 ezret. Elsősorban a személyi kölcsönt vagy áruhitelt felvevők nem fizetnek határidőre, de sok olyan adós sem tud fizetni, aki a közelmúltban vette fel a hosszú lejáratú lakáskölcsönt, aminek a törlesztőrészelete jóval magasabb,

mint a korábbi években volt. A hátralékok az OTP általános az illetmény letiltásával hajtja be. Mint elmondták, ez a „legkíméletesebb” módszer, hiszen megkíméli az adóst a bírósági költségektől. Mivel azonban az adósok járandóságának csak legfeljebb 50 százaléka tiltható le, előfordul, hogy a kezesekeknek kell fizetniük, s ha ezt fel-szólításra nem teszik meg, az ő járandóságukból is letiltják a tartozást.

A tapasztalatok szerint azonban a bérből, fizetésből előbb-utóbb beérkezik a pénz. Az egyéni vállalkozóknál inkább az a helyzet, hogy a nagy összegű hiteleket nem törlesztik, ilyenkor a kezesekre hárul a fizetési kötelezettség. Mivel azonban a vállalkozók többnyire hitelfedezeti biztosítást kötnek, az OTP inkább fizeti helyettük a biztosítási díjat, hogy szükség esetén az adós tartozását a biztosító intézettől megkapja. Budapesten valamivel jobban növekedett a nem fizető adósok száma, mint vidéken.

Profizmust a Parlamentbe (is)!

Véget ért megint egy nagy menetelés — pontosabban kis szünetet tart. Az országgyűlési képviselők újból civil foglalkozásuknak élhetnek egészen június huszonehatedikéig, a következő ülésük kezdetéig.

Ma már nem meglepő, hogy a nemrégiben csak évente négyszer összehívott Parlament szinte minden hónapban összeül, és törvénykezik, gyorsan változó körünk kikényszeríti az elavult, vagy hiányzó törvények változtatását, illetve megalkotását. A sebességen csökkeneni nem szabad, azonban az elsiestést is ki kell küszöbölni valahogy, s e két követelmény felveti az állandóan üléselő, „profik” Országgyűlés szükségességét.

Közismertek az ellenérvek is, valóban káros lehet, ha egy orvos vagy egy mérnök öt-tíz évre kiesik szakmai gyakorla-

tából. Ha utána nem választják meg, esetleg kettétörhet a pályafutása. E valóban fennálló veszély viszont annak a következő kérdésnek, hogy a régi ország-lási koncepció szerint a Parlament tagjai legyenek jószándékú, jó értelemben vett laikusok, akik a „profik” — értsd a más-hol, mások — által hozott kiváló törvényjavaslatokat legitímálják. Dolguk végeztével pedig mindenki folytathatja rendes foglalkozását.

Hogy e koncepció hova vezetett, azt ma már láthatjuk, érezhetjük. A közeljövőben ki kell alakulnia annak a társadalmi közhangulatnak és közegnek, amely magas szaktudást feltételező, komoly társadalmi hasznossággal bíró foglalkozásnak ismeri el a kormányzati munkát, köztük a képviselői tevékenységet is. Ha ez így lesz, és lesznek olyan va-

lóban hivatásos képviselők, akik komolyan veszik hivatásukat, s a folyamatosan üléselő Országgyűlés lehetőséget nyújt számukra az elmélyült törvényalkotásra, akkor a lakosságnak is nagyobb lehetősége lesz az ellenőrzésre, a számonkérésre. Arra, hogy a nem megfelelően funkcionáló képviselőket még azelőtt kiszűrik, vagy visszahívják, mielőtt még kárt okoznának az országnak.

Példaként elég, ha a párt szavára igen jókedvűen és szinte bokázva vigyázza álló honatyákra gondolunk az őszi bős-nagymarosi szavazáson. Vagy azokra, akik — láthatjuk, hála a nyilvánosságának, a helyszíni tévéközvetítésnek — az igen nagy hatású és fontosságú Németh-beszéd alatt a miniszterelnök háta mögött szunyókáltak, beszélgettek, esetleg csak a semmibe

meredtek. Pedig nemigen szokhattak hozzá az ehhez hasonló kormányfői megnyilatkozásokhoz az utóbbi időkben... Vagy éppen azért?

Vagy emlékezzünk arra a hetven képviselőre, akik nemes egyszerűséggel elfelejtettek szavazni az egyik törvényjavaslatról szóló vita után, majd az ismétlésnél az ellenkezőjére változtatták a végeredményt.

Tudomásul kell vennünk, hogy ma már az élet minden területén kizárólag a profi teljesítményekkel lehet eredményt elérni, ehhez azonban a megfelelő feltételeket is meg kell teremteni.

Tanulni pedig onnan kell, ahol e kérdésekben messzire előttünk járnak.

—wd—

Véres vasárnap Pekingben

Nem hivatalos adatok szerint több tucatnyi halálos áldozatot követelő katonai akció történt, amikor a kínai hadsereg páncélos és motorizált egységei szombaton éjjel és vasárnap a kora reggeli órákban erőszakkal behatoltak Pekingbe, hogy végrehajtsák a Li Peng miniszterelnök és Jang Sang-kun államelnök által május 20-kán meghirdetett rendkívüli állapotot.

A pekingi diákok tízezreinek és a lakosság százezreinek nem sikerült megállítani a több hadosztálynyira tehető katonai erőt, amelynek páncélos alakulatai átúrték a pekingiek buszokból és más járművekből felállított úttorlaszain és rögtönzött barikádjain.

A katonák fegyvert használtak és semmiféle kíméletet nem tanúsítottak a teljesen fegyvertelen, vagy csak botokkal, kődarabokkal és esetenként lándzsákkal védekező lakossággal szemben. A hajnali órákban körülzárt Tienanmen térre csapatok szállított páncélozott járművekkel és tankokkal hatoltak be a katonák. Az akciónak négy pekingi kórház nem végleges

folytatás a 8. oldalon

Baker Európáról

Véget vetni a megosztottságnak

Bush elnök azért tartja fontosnak, hogy ellátogasson Lengyelországba és Magyarországra, mert az Egyesült Államok számára rendkívül fontos véget vetni Európa megosztottságának, mégpedig a nyugati értékek alapján — jelentette ki James Baker. Az amerikai kül-

ügyminiszter szombati tévényilatkozatában hangoztatta: Amerika nagy örömmel tekint a lengyelországi politikai és gazdasági nyitásra.

A külügyminiszter az interjúban elmondotta: várhatóan kemény vitákba és nem csekély időbe kerül majd, amíg meg-

születik a megállapodás az európai hagyományos haderők csökkentésében. Baker megerősítette a híreket, miszerint a Washington által beterjesztett javaslatban a csökkentések nem érintenék a brit és a francia légiereő atomfegyverek továbbítására is alkalmas gépeit.

Érthetetlen

Hogy miért bóklászott a tata ingujjban a novemberi szünetben, hitelt érdemlően máig sem tudom. De arra jól emlékszem, amint eszelősen dohogta: „Egy ártatlan embert megint hülyére vettek”.

— Gyűjtek be apám, kikezdi az Isten hidege — becézte vón anyánk a tűzhöz. De a tata hajthatatlan maradt. Matatott még odakünn, majd nagysokára bejött. A rőt fény egy kisbaltát orcáján villant. — Mire ez, apám? — kérdezte anyánk a rémülettel alig hallhatóan.

— Jó ez, ha itt van, köll ez, hogy itt lögyön!

— Hát?! — hagyta rá anyánk.

Lefeküdtünk. Anyánk Heródesről mesélt, meg a Kisjézus meneküléséről. Meghogy lángocsillag mutatta az utat a három királynak, Betlehembe. Én Heródes lovának patáit véltem dobanni, pedig hát az ajtón dörömböltek. — Kia? — kurjantott kérdőt a tata, és a kisbaltát közelebb húzta. — A vódet keressük! — Nincs itthon — szólt vissza a tata. Való igaz, apámat már napok óta nem láttuk. — No, ha hazajön az az áruló, tudasd vele, hogy lögni fog! — Menjetez már,

milyen dolog éccaka bolygatni a védtelent? — Amazoknak odakünn sietős lehetett, vagy a tata szavai szóltak hatással, nem tudom, de elmentek.

Még soká nem tudtam aludni. Nem értettem semmit körülöttem. Nem értettem, hogy ha Júdását is az anyja önfeláldozása mentette meg, miért lett áruló, az Áldozat (a hajdani kised) számára. Máig érthetetlen számomra az is, miért lett az én apám áruló azok szemében, akik egykoron — a tata szerint — épp neki köszönhették életüket?

Bayer Béla

Különös párhuzam

Különös párhuzamot von a londoni The Times Nagy Imre rehabilitálása és Csaó Ce-jang pártfőtökámak a politikai életből való két héttel ezelőtti eltűnése között. Mary Dejevsky, aki írásával Pekingből jelentkezett, úgy látja, hogy a kínai újságokban szinte naponta megjelenő, a magyar reformmal és Nagy Imre történelmi szerepével foglalkozó íráskorok burkolt figyelemzást tartalmaznak a hatalmi harcban felülkerekedni látszó Li Peng miniszterelnök és a kemény vonal hívei számára. Fennáll az a veszély, hogy Csaó Ce-jangot igazságtalanul ítéljék meg. Lehet, hogy a kínai politikust később ugyanúgy rehabilitálni kell majd, mint tette azt a magyar vezetés Nagy Imrével? — veti fel a The Times.

A lap szerint a két politikus közötti párhuzamot látszanak erősíteni a jelenlegi kínai események és Nagy Imre szerepének a kínai sajtóban való beállítása is. A kínai sajtó olvastában Nagy Imre rehabilitálása így hangzik: a magyar miniszterelnök „a sztálinizmus magyarországi felszámolásáért, és a felkelés idején az ellenforradalmi akciók ellen harcolt”.

A május közepén lezajlott eseményekkel kapcsolatban Pekingben máris meghonosodott a népfelkelés kifejezés. A kemény vonal képviselői ellenforradalmat emlegetnek, a népfelkelés támogatói viszont a sztálinizmus visszatéréséről beszélnek.

„A Nagy Imre — Csaó Ce-jang párhuzam részét képezi annak a harcnak, amely Kínában a hatalom láthatatlan birtokosaival szemben folyik.”

Párttá alakul az MDF

A Magyar Demokrata Fórum bejelentette: a nyár végén politikai párttá alakul — jelentette be Bíró Zoltán, az MDF országos ügyvezető elnöke szombaton Tatabányán, a Komárom megyei MDF-szervezetek, valamint a Tatabányai Bányák közművelődési intézményeinek Széchenyi István Reformklubja által közösen megrendezett tanácskozáson.

A fórum fő napirendjén időszerű politikai kérdések álltak. Ezzel kapcsolatosan vitaindításában Bíró Zoltán hangsúlyozta: véleménye szerint a jelenlegi magyarországi politikai és gazdasági helyzet végesen közeleget a mélyponthoz. Egyre nyilvánvalóbb, hogy a hatalmon lévő Magyar Szocialista Munkáspárt egyedül nem találja meg az ebből kivezető utat. Ugyanakkor pártállástól, politikai hovatartozástól függetlenül sokan felismerték: a nehéz helyzetben lévő gazdaság talpraállítása lehetetlen politikai átrendeződés nélkül. E folyamatnak viszont egyetlen jelenlegi politikai párt, tömörülés sem lehet az egyedüli szervezője, vezetője. A Magyar Demokrata Fórum sem — ismerte el tárgyilagosan a szervezet ügyvezető elnöke —, hiszen erre még nincs kellőképpen felkészülve. Munkáját egyrészt türelmetlenség, másrészt pedig az emberek nagy részében még mindig meglévő félelem, gyanakvás fékezi. Gondot okoz továbbá a magyar társadalmi rétegek kasztszerű elkülönülése. Az értelmiség és a munkások összefogása nélkül viszont nem lehet

előrelépni sem a politikai és a gazdasági célok érdekében, sem az azokat ugyancsak jelentősen befolyásoló erkölcsi, morális válságból sem. Pedig most — mutatott rá Bíró Zoltán — történelmi esélyünk van a felhalmozódott gondok, bajok felszámolására. Évtizedek óta ugyanis most érkezett el az az időszak, amikor semmilyen külső hatalom nem veszélyezteti, illetve befolyásolja az országot. A Kelet és a Nyugat közötti ószinte együttműködést bűn lenne nem kihasználni — vélekedett az előadó.

A gazdasági nehézségek felszámolásának elsődleges lehetőségét a népben lévő alkotó erő felszabadításában látta. A magyar nép — mondotta — 1000 éves története során a mainál kilátástalanabb helyzetből is győztesként került ki.

Különböző intézkedésekkel el kell érni, hogy a nemtörődomség, a pesszimizmus, a pénzhasználás helyére a tisztességes munka és annak arányos elismerése kerüljön. E folyamat egyik gátjának a jelenlegi adórendszer tartotta az MDF ügyvezető elnöke, amely megítélése szerint erősen fékezi a teljesítményeket, csökkenti a vállalkozási kedvet. Hozzátette: ez a rendelkezés nem szentírás. Lehet, sőt, kell is változtatni rajta.

A továbbiakban Bíró Zoltán arról beszélt, hogy az elnökség megítélése szerint várhatóan a nyár végére teremtdőnek meg az MDF párttá való alakulásának társadalmi feltételei. Ehhez azonban kikéri a tagság véle-

ményét és engedélyét. Megítélése szerint az átalakulással azért nem szabad tovább várni, mert esetleg azt eredményezheti a késlekedés, hogy a vártnál kisebb politikai szerep jut az MDF-re.

A fórum előadója megismételte: a Magyar Demokrata Fórum sürgető az országgyűlési választások előrehozását. Véleménye szerint ugyanis csak egy új összetételű, a lakosság új elvárásiának megfelelő parlament, illetve koalíciós jellegű kormány képes kilábalni a nehézségekből. Az MDF fenntartja azt a korábbi álláspontját is, hogy legkésőbb — az előbbi cél érdekében — december 1-ig mondjon le a kormány. A minél zökkenőmentesebb társadalmi átalakulás érdekében az MDF jó választási törvényt követel, s garanciát kér annak tisztességes lebonyolítására.

Nagy Imre és sorstársai június 16-i gyászszertartásáról is szólt Bíró Zoltán. Azzal a kéréssel fordult minden, a haza, a nép sorsa iránt felelősséget érző személyhez, párthoz, független szervezethez, hogy miként azt a kormány és kormányülés indítványozta: legyen ez a nap a politikai és erkölcsi igazságtétel, a kegyelet, valamint a nemzeti megbékélés jelképe.

A tanácskozás résztvevői megvitaták a hazai energetika, s azon belül a bányászat helyzetét, nehézségeit, annak okait és kifejtették véleményüket a tervezett Budapest-Bécs világiállításról.

Nem a belügy belügye

A rendőrség nem az állampolgárok felett álló intézmény, a rendőr pedig nem az állampolgárok feljebbvalója, hanem maga is állampolgár, aki különleges előjogok nélkül, sajátos szakmai feladatot lát el — jelentette ki Horváth István belügyminiszter a közterületen szolgáló rendőrszolgálat országos értekezletén, szombaton.

A miniszter hangsúlyozta: a jelenlegi társadalmi, politikai változások alapvetően érintik a Belügyminisztériumot is, sőt az egész tárcát egyfajta számvetésre készítetik. Ez pedig világossá teszi, hogy gyökeres fordulatra, szemléleti megújulásra van szükség. Ezzel kapcsolatosan Horváth István kifejtette: a belügyi tárca korábbi rendőrmisztériumi jellege átalakul, és a Belügyminisztérium fokozatosan közigazgatási értelemben vett főhatósággá válik.

Túrós András vezérőrnagy, belügyminiszter-helyettes országos rendőrkapitány elsősorban az utóbbi hónapok nemegyszer kisebbfajta vihart kavart, törvénytörő rendőri intézkedéseit taglalta. Mint mondotta: ezeknek a visszasságoknak a megítélése olyannyira kritikus volt, hogy az mármár a rendőr-ellenességig fajult, s ennek hatására sok helyütt az országban elbizonytalanodott a rendőri apparátus, passzívabbá lett a közterületi szolgálat. A közelmúlt törvény-

sértő rendőri intézkedéseit sorra véve az országos rendőrkapitány megállapította: a közhiedelemmel ellentétben nem szaporodtak el az ilyen jellegű cselekmények, s nem rosszabbodott a rendőri állomány erkölcsi, fegyelmi állapota. Pusztán arról van szó — tette hozzá —, hogy a korábbi években ezek a törvénytörések a rendőrség belügyi maradtak, most pedig a szélesedő sajtónyilvánosság révén országsszerte közismertekké válhattak.

A tanácskozáson elhangzott hozzászólások legtöbbje is az utóbbi hónapok úgymond „rendőrelleens” hangulatával, a kiszolgáltatott helyzetűnek ítélt rendőrszolgálatok helyzetével foglalkozott. Volt aki úgy vélte: jelenleg a rendőrség tekintélyét feloldozzák a politika oltárán. Többen a rendőrök körében tapasztalható katasztrófa-hangulatról számoltak be, s csaknem valamennyi felszólaló megbélyegezte a sajtó magatartását a katonai ügyészségen tárgyalt rendőri ügyekkel, az intézkedések során elmarasztalt rendőrökkel kapcsolatban.

A panaszok, a rendőrök rossz közérzetéről hírt adó beszámolók mellett azonban egyetértés volt abban: vissza kell szerezni az állampolgárok bizalmát, s elérni azt, hogy a legegyszerűbb rendőri rutinellenőrzés ne váljon ki eleve indulatot az emberekből.

Bulgáriai törökök

Ankara mindenkit befogad

Egyetlen napon 340 olyan török származású bolgár állampolgár érkezett a határ törökök oldalára, akiket törökországi jelentések szerint a Szófia nemzetiségi politikája elleni tiltakozó akcióban — éhség-sztrájkokban, tüntetésekből stb — való részvétel miatt kényszerítettek a bolgár hatóságok az ország elhagyására.

A kiutasítottak túlnyomó része különvonaton, mások gyalog érkeztek szombaton hajnalban Kapikuléba, az egyik török határállomásra. Az érkezők általában üldöztetésekről számolnak be. A pénteken érkezettek egy csoportján olyan sérülések nyomai látszottak, amelyeket — mint elmondták —

a tüntetőkre támadó rendőrök okoztak. A Törökországba érkező bolgár állampolgárok azt mondják, hogy a hatóságok erőszakkal kényszerítik őket Bulgária elhagyására azért, mert szembeszegültek az erőszakos beolvasztási politikával. Javaikat hátra kell hagyniuk, a határon pedig elveszik tőlük minden pénzüket.

Május 6-ika óta legalább ezer, magát török nemzetiségűnek valló bolgár állampolgár érkezett Törökországba, s az AFP értesülése szerint jelenleg is 150, Bulgáriából kiutasított személy várakozik Bécsben, Budapesten és Belgrádban arra, hogy továbbjusson Törökországba.

Litván fiatalok döntése

Kiválnak a szovjet Komszomolból

Kiválnak a szovjet Komszomolból a Litván Kommunista Ifjúsági Szövetség — ezt határozta el az ifjúsági szervezet Vilniusi szombaton befejeződött 22. kongresszusának küldöttei. Mint ismeretes, korábban más balti államok ifjúsági szervezeteiben is hasonló problémák jelentkeztek, de ez az első példa arra, hogy a gyakorlatban is elszakadt egy összszövetségi társadalmi szervezet köztársasági egysége. Litvánia kommunista ifjúsági szövetségét

még 1919-ben hozták létre, s a szervezet saját programmal, szervezeti szabályzattal rendelkezett. 1940-ben szerves részévé vált az összszövetségi lenini Komszomolnak, noha e kérdés kapcsán nem nyilvánította ki akaratát a litván Komszomol. A vilniusi ifjúsági kongresszus határozatban nyilvánította ki, hogy az összszövetségi Komszomollal az egyenjogú partnerség és kölcsönös elfogadható megállapodás alapján építi ki kapcsolatát.

Semmi ingyencség a képviselők étrendjében

Mindenért készpénzzel fizetnek

A szovjet tömegtájékoztatási eszközökben majdnem minden mászt kizsorigó központi téma a Népi Küldöttek Kongresszusa. A televízió az egyenes közvetítésekben túlmenően részletes összefoglalókat, exkluzív interjúkat is sugároz, s ezzel a módszerrel élnek a napilapok is. A szerkesztőségek többsége telefonügyeletet tart, amelyen a választók is elmondhatják véleményüket a kongresszus menetéről. Ugyanakkor Moszkvában naponta vannak gyűlések — néha öt is akad belőlük — a Puskin téren, a luznyiki Lenin-stadion mellett, vagy másutt, ahol a választók megbeszélhetik az ülések menetét.

Több lap foglalkozott a moszkvai gyűlések kérdésével. A Szovjetszkaja Kultura megállapítja, hogy a vita a kongresszusi ülés végét követően az utcán is folytatódik, ugyanakkor hiányolja, hogy a Luznyikiban, ahol nem hivatalos tömörülések szervezik a gyakran túlfűtött szerveződésekkel telt nagygyűléseket, eddig egyetlen egy pártmunkás, gazdasági vezető sem lépett mikrofon elé, s nem csak a szervezők hibája, hogy így nem alakulhatott ki párbeszéd, hanem csak monológok hangzanak el. A Puskin téri gyűlések nem engedélyezettek, de ennek ellenére itt is naponta csoportokba verődnek az emberek, hogy megvitassák az aznapi kongresszusi eseményeket. A beszédek itt sem egészen korrektek, de meg kell állapítani, hogy

egyértelműen az ország sorsa iránt érzett felelősség vezérli az embereket, akik kérdéseikkel alaposan „megizzasztják” a kongresszusi munkanap után ideérkező képviselőket. A szovjet lap említést tesz arról, hogy a Demokratikus Szövetség elnevezésű ellenzéki szervezet képviselői szélsőséges véleményükkel valósággal sokkolják a hallgatókat, s úgy tűnik, szavaikkal beavatkozásra provokálják a rendfenntartó erőket.

A kongresszus munkanapjai alatt jelentősen csökkent a bűncselekmények száma a szovjet fővárosban — idézi a moszkvai rendőrkapitányság illetékesét a Szovjetszkaja Kultura. Ez egyrészt azzal magyarázható, hogy a közrend megővására nagyobb erőket vettek igénybe, de ennél lényegesebb tényező, hogy a vitát felfokozott figyelemmel kísérik a moszkvaiak, s ez kihat a közbiztonsági helyzetre is.

A rendőrség képviselőit ugyanakkor nyugtalanítják a szaporodó gyűlések, de még inkább az, hogy egyre több gyakkodás, sértés, szocializmus-ellenes kirohanás kap teret e megmozdulásokon.

Erdekes riportot közöl a kongresszus életének kulisszatitkaiból a Moszkovszkij Komszomolec. Ebből kiderül, hogy a Moszkva szállodában és a Rosszija nyugati szárnyában megszállt képviselők nyugalmát a KGB főiskolájának hallgatói óvják. Éjjel-nappal üzelmelők külön stáb, posta áll a kül-

döttek rendelkezésére, s a választók is felkereshetik képviselőjüket, természetesen annak hozzájárulásával. Sok képviselő családtagjaival, segítőivel érkezett a kongresszusra, de elhelyezésük nem okozott gondot, annak ellenére, hogy szokatlanul nagyszámú képviselő elhelyezéséről kellett gondoskodni. (A korábban különleges KB-szállodákban lakó első titkárok most ugyanis ugyanott laknak, ahol a többi küldött).

Borisz Zsuravljov, a Legfelsőbb Tanács titkárságának meghatalmazott „szállásmestere” úgy nyilatkozott a moszkvai ifjúsági lapnak, hogy a képviselők étrendje átlagos, s távolról sincs teletűzdelve ingyencfalatokkal.

A képviselők minden szolgáltatásért készpénzzel fizetnek: a kongresszus idejére 15 rubel napidíjat kapnak (ez több mint négyszerese az átlagos szovjet napidíjnak — a tud. megj.).

A kedvezmények most eléggé korlátozottak: a képviselők egyes népszerű könyvekhez könnyebben juthatnak hozzá, ajándékként csak egy papír-írószert kaptak, no meg az LT vaskos törvénygyűjteményt.

Kongresszusi mazsola, hogy az egyik kazah képviselőnek egészenes fiúgyermeknek adott életet, no nem a kongresszuson, hiszen vasárnap a szállodából szállították kórházba, ahol megszülette idő előtt érkezett negyedik gyermekét.

Fiúle van a falnak

Leonyid Zamjatyin londoni szovjet nagykövet szombaton délután erélyesen tiltakozott a brit kormánytól amiatt, hogy különleges szolgálata nagy frekvenciájú rádióhullámnyalábbal működtetett lehallgató készülékek és berendezések tömegét építette be a londoni szovjet kereskedelmi kirendeltség épületének, illetve a szovjet diplomáciai személyzet lakóházainak falaiba.

A szovjet nagykövet Sir Patrick Wright helyettes külügyi államtitkárnak adta át a tiltakozó jegyzéket. Ez rámutat, hogy a lehallgató berendezéseket az utóbbi időben fedezték fel a szóban forgó épületek javítási és karbantartási munkálatai közben.

Zamjatyin kormányának nevében a legerélyesebb tiltakozását jelentette be a brit különleges szolgálatok törvénytelen akciói miatt. A nagykövet közölte, hogy szükség esetén szovjet részről készletek fotódokumentációt és tárgyi bizonyítékokat produkálni a lehallgató berendezésekről, azok telepítési módjáról és helyéről. Sir Patrick Wright közölte, hogy a tiltakozásban foglaltakat a brit kormány tudomására hozza.

A jegyzék átadását követően a londoni szovjet nagykövetségben rendkívüli sajtóértekezleten mutatták be a brit és a nemzetközi sajtó képviselőinek a lehallgató berendezések egyes darabjait, fotófelvételekkel illusztrálva beépítésük módját, pontosan feltüntetve elhelyezéseiket a szóban forgó épületek keresztszeti rajzain.

Rendőrtánc

Kanásztáncról már hallottam, tengertáncról is (egyedem-begyedem címszó alatt), de rendőrtáncról először csak a minap, a tévé jóvoltából. Az egyik gyermeknap tudósításban láthatam a kékzubbonyos, fehérszakor rendőröket, amint Yamahájukat délcegen megülve bécsi keringő dallamára mutatták be csoportos gyakorlataikat.

Nem tudom, épp az ilyesmi-e, ami minden kisgyermeket elbűvöl, de én vén számár, majd nem sírva fakadtam. Hát ez is lehetséges? Íme, van hát érzés a szőrös szíveskor, akarom mondani, nemcsak a rendőrbakancsok dobognak, hanem a szívek is a bakancsok fölött. A tények elfogult, egyoldalú beállítása az, miszerint a yamahásított rendőr csak arra képes, hogy hatalmat sugárzóan száguldozzék, vagy hogy — uram bocsá! — falanxba tömörülve behajjtsa a tüntető tömegbe. (Behajjtsa? Ugyan, ki látott olyat? Csak nem az az egy-kétezer ember tavaly novemberben a budapesti Baross téren, vagy esztendeje a Vörösmarty téren?) A rendőr keringőzni is tud, mégpedig nemcsak egyénileg (holott ez magában sem csekélység), hanem alakzatban, sőt, motorostól is. A rendőr ta-

nulékony, és egyáltalán, sok mindenre képes, csak meg kell neki mondani, mit tegyen.

Az ám, de ki mondja meg? És ki mondja meg annak, hogy mit mondjon, aki a rendőrnek megmondja? Bánt a lelkiismeret: miért nem szoltam már két évvel ezelőtt, hogy indítsanak rendőreinknek motoros keringő-tanfolyamot. Akkor időre készen lett volna a produkció, és nem kellett volna a sokkal kevésbé sikeres tömegbegazolási mutatvánnyal vesződni.

Vagy — ki tudja? Talán nem is ugyanazok vezényelték az egyiket, mint a másikat? Talán azóta óvónők vették át az irányítást a főkapitányságon? Lehetséges, hogy már nem is Horváth István a belügyminiszter, hanem egy volt táncosnő? Netalán olyasmi történt, amire gondolni sem merek, és zordon rendőrezredek önmagukkal meghasonlottan naphosszat csak fuvoláznak és hárfát pengetnek? Jól nézünk akkor ki! Hát ki védelmez meg bennünket ezután?

Lám, mennyi rejtély és fogas kérdés egyetlen olyan mindennapos esemény kapcsán, mint a Yamahák keringőzése!

Gadó György

Megalakult a Magyar Cigányok Pártja

Indulnak a választásokon

Megalakult a Magyar Cigányok Pártja szombaton Budapesten, az MSZMP X. Kerületi Bizottsága székházában. A párt a Magyarországon élő, mintegy 700 ezer cigány származású állampolgár érdekképviseletét kívánja ellátni. Az elfogadott program szerint „az évszázados elnyomásból eredő elmaradottságot minél gyorsabban fel kell számolni. A társadalom átalakulási folyamatából a cigányság sem maradhat ki. Felemelkedése érdekében el kell érni, hogy minden gyermek végezze el a nyolc általános iskolát, s közülük lehetőleg minél többen továbbtanuljanak.”

A vitában sok szó esett a bűnözésről. Elhangzott az a szomorú statisztika, hogy a bűnelkövetők 52 százaléka cigány származású, hozzáadték azonban, hogy az adat bizonyos mértékig megtévesztő, mert a társadalom periferiáján élők közül semmivel sem több a cigány, mint a nem cigány bűnöző. Rámutattak arra, hogy nem elhatárolódni kell a bűnelkövetőtől, hanem segíteni felemelkedésüket, megakadályozni

viszacsúszást. Nagy hangsúlyt kapott, hogy a munkához való jog egyre kevésbé érvényesül, s ez leginkább a cigányságot sújtja, sokan 200–300 kilométerrel járnak Budapestre dolgozni, mert egyes megyékben már egyáltalán nem lehet munkahelyet találni.

Végezetül elhangzott: a Magyar Cigányok Pártja indulni kíván a választásokon, s szeretne minél több képviselőt delegálni az Országgyűlésbe, hogy ily módon is javuljon az érdekeltségük.

Kétszer ugyanabba a folyóba?!

A dél-dunántúli történészek 3. regionális konferenciájukat tartották a közelmúltban Kaposváron. Harminc hivatásos és amatőr kutató számolt be eredményeiről a szekcióülések során. A nyitó, illetve a záró plenáris ülésen előadást tartott Hanák Péter a századforduló tőkés vállalkozóiról, Gyarmati György a bolsevik modell magyar megvalósulásáról és Vida István a koalíciós idők többpártrendszerének sajátosságairól. Mivel Vida István előadása alapján nagyon sok párhuzam adódhat napjaink és a 40 évvel előbbi korszak között, választást kértük néhány aktuális kérdésben.

— A háború utáni első két évben stabilnak mutatkozott a koalíciós kormányzás — talán a külső erőknél köszönhetően —, a következő két évben mégis pillanatok alatt felszámolták az ellenzéki pártokat, köztük azt a Kisgazdapártot, amely a 45-ös nemzetgyűlési választásokon a szavazatok 57%-át kapta. Mi tette ezt lehetővé?

— 1947-48-ban a többpártrendszer felszámolása azért történhetett olyan viharos gyorsasággal, mert a pártok társadalmi háttere hihetetlen sebességgel átalakult. Felbomlott egy osztálystruktúra, megszünt az úri középosztály, egyes pártok alól a társadalom elmozdult.

— Ha a pártok egymáshoz való viszonyát vizsgáljuk, sok hasonlóság állapítható meg a mai és a 45-ös helyzet között, talán a legfontosabb, hogy sem akkor, sem most nincs centrum. Mindegyik párt valamelyik oldalon helyezkedik el...

— Óvakodnék a pártok osztályozásától — hogy ki van a bal oldalon illetve a jobb oldalon —, mivel politikai arcukat igazából még nem alakult ki.

— 1945-46-ban a Kisgazdapárt a tömegtámogatásból és a parlamenti többségből nyerte erejét, a baloldali pártok — főleg a kommunisták — végrehajtott hatalom fontos pozícióit szerezték meg. Ma az MSZMP rendelkezik a parlamenti többség-

gel, kezében van a végrehajtott hatalom, fizető tagsága a legnagyobb. Ezzel szemben az ellenzéki pártok, szervezetek csak a velük rokonszenvező, illetve az MSZMP-vel nem szimpatizáló, de számszerűen nem mérhető tömeget érezhetik a hátuk mögött. Hogyan lehet ezt a helyzetet tisztázni?

— Először is, minden pártnak ki kell alakítania a saját programját, ki kell építenie a saját szervezetét, hogy pártszereplő tevékenységet folytathasson. Az Ellenzéki Kerekasztal léte lassítja ezt a folyamatot, ugyanakkor segít, hogy ne polarizálódjon túlságosan a politikai élet.

A pártok kialakulása, megerősödése után meg kell tartani a választásokat, mert ez a demokratikus mérőeszköz megmutatja a pártok valóságos erejét, súlyát. Az így kialakuló eredmény alapján lehetne egy hosszú távú — akár koalíciós — politikát kialakítani.

Györffy Árpád

A Halálbüntetést Ellenzők Ligájának NYILATKOZATA

A halálbüntetés nemcsak a legszélsőségesebb és célszerűtlen erőszakot, de a jövővetetlenségére is intő lehetőségét is intézményesíti.

A teljesen soha ki nem küszöbölhető hatósági tévedés és

a politikai visszaélés áldozatai föltámaszthatatlanok.

Egyesületünk a halálbüntetést eltörölnének tartja Magyarországon. Feladatunknak tekintjük, hogy meggyőzzük a közvéleményt a halálbüntetés

főlőslegességéről. Felhívjuk mindazokat, akik erkölcsi, politikai, vallási, humanitárius, kulturális vagy egyéb okból egyetértenek e céllal, csatlakozzanak Ligánkhoz, vagy más módon támogassák törekvéseinket.

Félmilliárd a kanálisban

A Diaplast Műanyagfeldolgozó Kiszövetkezet (Budapest VIII., Koszoru u. 30.) büszkén értesíti vásárlói tájékoztatójában a „Kedves Anyukát” arról, hogy az elmúlt években több mint 10 000 anyuka vásárolta meg és használja megelégedéssel az általuk gyártott Mammy Lux készüléket, ami nem más, mint egy vízcsapra szerelhető mellszívó, kicsit tudálosabban: egy speciális vízszívó-vákuumszivattyú. Ez az ügyes szerkezet hivatott pedig kiváltani a klasszikus masszírozó mozdulatokat, amelyekkel a kismama arról gondoskodik, hogy lustálkodó vagy étvágytalan csecsemője által meghagyott anyatejcskét eltávolítsa, s ezzel megakadályozza tejének elapadását.

Szép dolog a technika, de számoljunk kicsit. Ígérem, nem lesz minden tanulság nélküli.

Szinte látom lelki szemeim előtt, amint tízezer anyuka egyszerre ágyába helyezi elszenderegő csecsemőjét és rutinos mozdulattal nyúl a vákuumos mellszívó után. Elkezdődik a művelet és tízezer magyar csapból dől a kristálytiszt ivóvíz — miután feladatát „elvégezte”, azaz átzúgott egy kónikus csövön — és ömlik bele egyenesen a kanálisba...

Tételezzük fel, hogy ez a művelet mindössze öt percig tart. Tegyük fel azt is, hogy alkalmanként egy-egy csapból

mindössze 100 (száz!) liter víz folyik el. Ha egy csecsemőt naponta szoptatnak, átlag száz napon keresztül... Kiszámoltam: ez összesen ötvenezerszer tízszer, azaz ötszázmillió liter víz, amit átszellemült, Madonna-arcú kismamák csak úgy elfolytatnak, bele a semmibe.

Nem, nem haragszom azokra, akik 600 forintért (receptre csak 98-ért) kényelmet vásárolnak maguknak, tegyék. Azokat kérdezem, akik kitalálták ezt a szerkezetet: kiszámolták-e valaha, hogy csekélyke (?) hasznocskájuk milyen iszonyú népgazdasági kárt okoz. Legalább annyit, mintha eredmény nélkül nyeli az állami támogatást. Persze — még ezt is megengedem, lám, milyen jószívú vagyok — mindenki úgy keresi saját hasznát, ahogy tudja — bár ezt ne fogadjuk el törvényszerűnek. Akkor az ORKI-t kérdezem, amely intézmény munkatársai szintén engedélyezték a szerkeztű forgalomba hozatalát, vagy méginkább a KERMI munkatársait, hogy-hogy nem tűnt fel nekik a vákuumszivattyú ürületlen vízparlóló volta?...

Ha ezek után a Diaplast üzletfontásnak venné cikkemet, pontosan megértette, mire akarok kilyukadni...

Léko Sándor

Vigyázat! Ember van a Földön!

„Mi szükség az Istenre? Hisz elég erős az ember is. Felhőt csinál, gázot lehel s napkelte és napszállta közt egy kisebb nemzet pusztul el.”

(Babits)

fotó: czakó

A restriktív nem megoldás

A VOSZ, a Vállalkozók Országos Szövetsége egyre markánsabban képviseli tagságának érdekeit. A nemrégiben nyilvánosságra bocsátott gazdaságpolitikai téziseik igen figyelemreméltóak. A VOSZ hogyan képzelel el gazdaságunk valódi megformálását? Kérdéseinkre Várhalmi Miklós, a Bajai Híradástechnikai Kisszövetkezet elnöke, a szövetség elnökségi tagja válaszol.

— Az Önök szervezete az elmúlt hetekben országsszerte, minden megyeszékhelyen ismertette elképzeléseit a jövő gazdaságpolitikájával kapcsolatban, a meghívottak között a vállalkozókön kívül politikai és gazdasági vezetők is szerepeltek. A Tolna megyei összejövetel többek véleménye szerint nem sikerült a legjobban. Ön, mint a téma előadója, hogy látta ezt belülről?

— Én több ilyen rendezvényen részt vettem, és azt mondhatom, ez nem a legrosszabbak közé tartozik. Ami kissé zavaró volt, az a pártok és szervezetek magatartása, amelyek propagandacélokra használták fel az összejövetelt. Nem is maga a tény volt kellemetlen, hanem a felszólalások hosszúsága.

— Kérem, mutassa be olvasóinknak a szövetséget.

— A VOSZ nem sokkal azután alakult, hogy a kormányzat 1982-ben lehetővé tette a kisvállalkozások létrejöttét,

eleinte a Magyar Gazdasági Kamarán belül működöttünk, mint a kisvállalkozói tagozat, és több mint két éve váltunk önállóvá. Mi a vállalkozók önálló érdekképviseleti szerve szeretnénk lenni. Ezen kezdetben azt értettük, aki a saját vagyont kockáztatva dolgozik. Ma már ezt ésszerűen ki kell bővítenünk, mindenkit szeretnénk ide sorolni, aki vállalkozói magatartást tanúsít, a tulajdonformától függetlenül.

— Ön az előadásán úgy fogalmazott, hogy a VOSZ nem kíván politikával foglalkozni. Ma már azonban a gazdaság minden formában nagyon szorosan összekapcsolódik a politikával, nem éri úgy, hogy teljesíthetetlen a törekvésük?

— Igen, ma már inkább úgy mondanám, hogy semmiképpen nem akarunk párt lenni, nem kívánunk politikai szervezeté válni, ideológiai és világnézeti kérdésekkel nem foglalkozunk. Legfontosabb célkitűzésünk a vállalkozók érdekvédelme, arra törekszünk, hogy a gazdaság szereplői ne váljanak a politika eszközévé, ne sodródjanak a különböző áramlatokkal tehetetlenül. Ugyanakkor az is meggyőződésünk, hogy hiába cseréljük ki a Parlamentet és az egész pártvezetést, ha közben elfeledkezünk a legfontosabból, a munkáról. Tehát politizálni kell, de azért közben dolgozzunk is!

— Milyen kapcsolatot kívánunk kialakítani az eddigi hagyományos érdekképviseleti szervekkel?

— Tudomásul kell vennünk, hogy nem csak mi vagyunk a „piacon”, s mindenkinek meg kell hagynunk a szabad választás lehetőségét, ez így tisztességes. Mindenképpen közös nevezőre szeretnénk jutni a KIOSZ-szal, az OKISZ-szal, a KISOSZ-szal. A kapcsolatfelvétel megtörtént, következő elnökségi ülésünkön, amelyen értékeljük a megyénkenti előadások tapasztalatait, dönteni fogunk a további együttműködés kérdéséről is. Eddigi tapasztalataink alapján úgy látjuk, hogy az említett szervezetek feladataikat hasonló színvonalon látták el, mint a szakszervezetek a magukét. Mi ennél többet szeretnénk adni tagjainknak, de nem egymás ellen, hanem egymás mellett tevékenykedve, hogy a rászorulóknak minél több segítséget kaphassanak.

— Anyagi erőforrásaik honnan származnak?

— Kizárólag tagdíjából, és ezt a gyakorlatot kívánjuk folytatni a jövőben is.

— Hány fizetett alkalmasítottat tart a VOSZ?

— Összesen kilencet, s a tizenöt fős elnökség minden tagja társadalmi munkában látja el feladatát.

— Térjünk át az elképzeléseikre. Önök érett programot adnak gazdasági bajaink orvoslására, kérem, hogy a részleteket is legyen szíves ismertetni.

— Ezeket a téziseket már megalakulásunk óta alakítgatjuk, csiszolgatjuk, mostanra állt össze igazán. A havi lapunk különszámaként megjelent, a gazdaságpolitikai téziseinket tartalmazó füzet elején található a „...ne szegényedjünk tovább, van más alternatíva is!” kitétel, amely a jelmondatunknak is felfogható. Meggyőződésünk, hogy van esélyünk a kitörésre, de ahhoz sok mindent másképp kell csinálnunk, mint eddig.

— A VOSZ véleménye szerint hol kell kezdeni a változtatásokat?

— A sorrendet nehéz lenne felállítani, de az adók kérdését hamarosan rendbe kéne tenni. Elnökségünk szerint a személyi jövedelemadó esetében az egyenes, lineáris 30 százalékos adómérték lenne a kívánatos, ugyanakkor az adómentes sávot hetvenezer forintra kellene felemleni. Az általános forgalmi adó 25 százalékos kulcsát 17-re javasoljuk leszállítani, elensúlyozásképpen a nulla-kulcsos áruk többségét nyolc százalékos adó alá kellene sorolni. A vállalkozói nyereségadó pedig szintünk ne legyen több, mint harminc százalék, s az állami vállalatok esetében pedig az osztalék kérdését külön kellene szabályozni.

— Ez szimpatikusnak hangzik, de sokan mondhatják, hogy ezzel a költségvetés még nehezebb helyzetbe kerül.

— Ez egyszerűen nem igaz! A retorika, a nyelvészkezdés szintjén igen, de akik ezt mondják, azok a régi, statikus gazdaság szemléletben élnek. Bizonyítékképpen két adatot mondok: az első évben, 1982-ben, amikor indultak a kisvállalkozások, központi befektetések nélkül, viszonylag kedvező adózási feltételek mellett is komoly összegeket fizettek be a költségvetésbe, s az ellenpélda a tavalyi évről: annak ellenére, hogy a kisvállalkozások közterhei az előző évinek átlagban a háromszorosára nőttek, a befizetések alig érték el az előző évit! Egyértelműen mondhatók, hogy a csökkenő adóterhek mellett azonnal és automatikusan nő az adóalap nagysága, tehát a relatív adócsökkenés abszolút bevételnövekedést eredményez.

— Fel kell, hogy tételezzem, e tényről a döntéshozó pozíciókban ülőknek is tudniuk kell(ene), Önök szerint miért nem ennek megfelelően hozzák meg döntéseiket?

— Magánvéleményem szerint az állami és a szövetkezeti tulajdon védelmében, valamint azért, hogy ne alakuljanak ki túl nagy vagyoni különbségek az országon belül.

— Ez a szocialista „fünyiró” hatása, mely nem tűri el, hogy valaki az átlag fölé emelkedjen?

— Igen, pedig ez rendkívül káros szemlélet, mert nyilvánvaló, hogy a magyar ember tud és akar dolgozni, akkor miért nem hagyjuk? Miért ne boldogulhasson az, aki tehetséges?

— A kérdés költői. Inkább válsunk témát. Mi a véleménye

a VOSZ-nak a társadalombiztosításról?

— Azt szeretnénk, hogy a társadalombiztosítási járulékok egységesen 27 százalékos legyen, a csökkenéssel egyidejűleg bevezethető lenne többfajta egyéni biztosítási forma. A nyugdíjjárulékot pedig hat százalékban javasoljuk megállapítani, a nyugdíjak reálértékét pedig folyamatosan az inflációhoz kell igazítani.

— Miben látják a kitörés lehetőségét a gazdasági válságból?

— Meggyőződésünk, hogy a restriktív politika — még ha bevezetése talán szükségszerű volt — ma már kerékkötője a fejlődésnek, mert nagyon nagy a teljesítményvisszatartó hatása. A gazdaságban kell megjelentetni először egy keresletet, a belső fogyasztás fellendítésével és a szocialista országokkal való árucserre növelésével, mert csak előre tudunk kimenekülni ebből a helyzetből, hátrafelé nem. Az pedig lehetetlen, hogy ne tudnánk ellentételeket találni a KGST-ben a mi áruinkra, csak a kereskedelmet le kényszeríteni a vállalatok szintjére, ugyanúgy, mint a tőkés cégekkel való kapcsolat esetében.

S mindehhez egy átgondoltabb hitelfelvételi koncepciót kellene kialakítani, sok esetben jobb lenne, ha nem az állam venné föl a kölcsönöket, hanem maguk a cégek, tehát végre már felnőttek kellene nézni az ország gazdálkodóit is, tulajdonformától függetlenül. Magyarul: a gazdaságnak is a legteljesebb önszerveződésen kell alapulnia.

Wagner Dezső

Banga Ferenc
Czakó Gábor

Rémmesék

Csingiling

Valaha, valahol volt egyszer egy Fészek. Olyan mint a többi, csak másmilyen. Kissé pihébb és pörköltzagúbb a többinél, viszont ugyanúgy akadt benne sasztójás, kakukktójás, művésztójás, guanó meg tavaszi szél.

No, itt úcsörgött egyszer egy színészkirály meg egy komlósjános. Az előbbi állástanakhoz illő borongós magányban, az utóbbi fényes madársereglet közepén, és mesélt, mesélt a szájtáti fiókáknak. Azok meg hallgatták, huhú, hogyne hallgatták volna a legokosabb fülükkel, amikor egy ilyen színzindirektor társaságában még egy rekortra piros ultit is kéjmámor elveszíteni.

Arról regélt a komlósjános a kis tököskönek, amiről azok nem tudhattak: az ötvenes évekről. Hogy azok milyen kemények voltak! Hajaj! Gyönyörűek is persze mint az ifjúság, de zordak, akár a kobra mosolya. Nemcsak hogy kokakólát nem árultak, de rokkzene se járta, csak zakatolás, és éjszakánként bizony csöngtek. Ezért az okos ember becsomagolva tartott szappant, fogkefét, cigit, törülközőt, hogyha jön érte éjjel az ávó és csöngtet...

A színészkirály a második csöngéskor elvonta italától az ügyelőköt elszakított tekintetét és súlyosan a másik asztal felé fordította. Fölmordult a maga enyhén szájjáras modorában:

— De hiszen te csöngettél, komlósjános!

Aki sokat markol, az keveset fog

Mi lesz veled, népfront?

Minden maradt a régiben. Vagy majdnem minden. A Hazafias Népfront Tolna Megyei Bizottság szombaton délelőtt megyei értekezletet tartott, mely az utóbbi években megszokott forgatókönyv szerint zajlott le. Volt minden, ami egy hasonló, „sikerese” összejövetelnél elengedhetetlen: kezdésként a Himnusz, majd a megyei népfrontitkár szóbeli kiegészítője az írásban előre kiküldött beszámolóhoz, következett a beszámoló és a programtervezet fölötti (ál)vita néhány, vélhetően előre felkért hozzászólóval, egy-két unalmas, fölösleges, illetve nem a tárgyhöz tartozó spontán megnyilatkozás, szünet gyorsbűfével, egyhangúan elfogadott javaslatok, ál- és látszatdemokrácia, amikor teljesíthetetlen követelésekről szavaztatták a küldötteket, hogy továbbítsák azokat a felsőbb szerveiknek vagy se, de a legfontosabb kitélt, a felesleges intézmények

és hivatalok megszüntetését követelő javaslatot „elfelejtették” szavazásra bocsátani. Egyetlen — nem lényegtelen — kérdés azonban szinte érintetlen maradt, a népfrontmozgalom jelene, jövője, létének alapja, politikai szükségessége, tevékenységköre. Az ezzel foglalkozó, üdítő kivételt jelentő felszólalásokból idézzük — időrendi sorrendben.

Reisch József németkéri népfrontelnök felhívta társai figyelmét arra, hogy a mozgalom válságban van, az utóbbi időben elvesztette tömegbázisát, pontosabban a tömegek elszakadtak tőle, ami abból következik, hogy a HNF az MSZMP látszatszervezeteként működött, árnyékfeladatokat látott el, feltétel nélküli szolgácsi viszony volt közöttük — az utóbbi javára. Reisch József véleménye szerint a mozgalom csak úgy lehet életképes, ha tiszta, eddig politikailag be nem sározdott emberek veze-

tésével élő, cselekvő érdekvédelmi szervként, a pártokon kívüli milliók tömörítésével dolgozik, különben eltűnik a politikai süllyesztőjében.

Jánosi György, az MSZMP Tolna megyei Bizottságának elsőtitkára figyelmeztetett az „aki sokat markol, keveset fog” elv igazságára, és azt javasolta, hogy a népfront az eddigi igen kiterjedt tevékenységét a jövőben csak két fő téma köré csoportosítsa: egyrészt az elkövetkezőkben létrejövőknak számító nemzeti összefogás megszervezése, illetve a kiteljesedő önkormányzat érdekében tevékenykedjen, másrészt a perifériára sodródó tömegeket segítse a tőle telhető módon.

Márton János, a HNF Országos Tanácsának alelnöke kifejtette, hogy a szervezetnek a jövőben a gazdaságban keletkező óriási feszültségek feloldására, a helyi problémák megoldására kell koncentrálnia, az önkormányzat megszervezésében lesznek feladatai.

A Népfrontnak alapvető leckeje lesz, hogy összegyűjtse azokat az értelmes embereket, akik nem főállásban, és nem a pártokon belül akarnak közéleti tevékenységeket folytatni.

A HNF Tolna Megyei Bizottságának értekezlete a vezetőség megválasztásával zárult, a nem meglepő szavazás végeredménye: a megyei elnök és titkár továbbra is dr. Molnár István, illetve Varjas János, alelnökök: dr. Hulin István és Böröczné dr. Zolotnoki Mária.

Dauda marad...

Dauda Sándor országgyűlési képviselő maradt, mivel a budapesti zuglói 45. számú választókerületben szombaton tartott szavazás előzetes eredményeként a választóknak csupán 43,6 százaléka szavazott.

A választási törvény értelmében a visszahíváshoz az szükséges, hogy a szavazáson a választópolgárok több mint fele részt vegyen, és az érvényes szavazók több mint fele a visszahívás mellett döntsön. A szavazás azért volt szüksé-

ges, mert a választók tíz százaléka a képviselő visszahívását kezdeményezte azzal az indoklással, hogy nem megfelelően képviseli érdekeit. A XIV. kerületi választási elnökség vezetője, Kettler Pál tájékoztatása szerint a választási névjegyzékben szereplő 21 368 választópolgár közül 9313-an szavaztak. Az érvényes szavazatok száma 8704, az érvényteleneké 609. A képviselő visszahívására 5952-en, visszahívása ellen 2752-en szavaztak.

Athén, az ezüstváros

Az athéni ökölvívó Európa-bajnokság szombati döntői előtt már teljesítette a magyar válogatott a küldetését: az akkor már biztos három ezüsttel és egy bronzéremmel messze felülmúlták bokszzolójaink az előzetes várakozást. No, de közben jön meg az étvágy, így a magyar sportkedvelők a késő esti órákban annak reményében telepedtek le a képernyő elé, hogy a három ezüstből legalább egy arannyá változik. De — sajnos — a dolgok nem úgy alakultak, mint az a mesében lenni szokott.

A 48 kg-os súlycsoportban már több mint tíz éve egyedülralkodó bolgár Hrisztovot most sem lehetett felkötölni a trónról, pedig Isaszegi mindent megtett: Szűli formában bokszolt, de nem volt elég. Hogys

lett volna az olimpiai bajnok ellenében. Egy súlycsoporttal feljebb Váradi sokáig biztató volt Arbacsakovval szemben, de amikor döntésre akarta vinni a dolgot, beleszakadt két végzetes pofonba.

Utolsó reménysugárként maradt a paksiak üdvöskéje, Erős Lajos. A harmadik menetben a magyar fiú taktikai és erőfölénybe is került, a hozzá képest „vasgyűrű” kinézetű Langet egyszer le is küldte a padlóra. Talán most... A jobb harmadik menettel... Nem, nincs ilyen, hogy a hajrá, a leütés, meg egyebek. A pontozók ezúttal azt számolták, hogy ki ütött többet a kilenc perc alatt. Ehhez pedig nem kell komputert — Lange

B. Gy.

Maradona Marseille-be megy?

Diego Maradona, a világbajnoki címvédő argentin labdarúgó válogatott csapatkapitánya nemrégiben összetűzött az olasz SSC Napoli elnökével és edzőjével. Bár a viták állítólag befejeződtek, s maga a dél-amerikai csillag is kijelentette, hogy 1993-ig marad az olasz csapatnál, a világ nagy hírügynökségei egyöntetűen jelentették: Maradona a francia Olympique Marseille vezetőivel tárgyal arról, hogy Nápolyból Marseille-be szerződjön.

Ezt a hírt megerősítette Michel Hidalgo, a francia klub technikai igazgatója, akinek irányításával bajnoki címet harcolt ki az Olympique. Anyagi természetű akadály minden-

esetre nincs, a marseillei klub tulajdonosa, a nagyhatalmú pénzember, Bernard Tapie ugyanis annyi pénzt ad majd Maradonának, amennyit a kitűnő labdarúgó akar.

Diego Maradona esetleges Marseille-i szerződésének hírére ugyancsak gyorsan reagáltak nápolyi egyesületének vezetői.

— Ez egy olyan pletyka, amely minden évben felröppen a kiváló csatárral kapcsolatban — jelentette ki a Napoli szövegíróje. — Mindenki meggyőződhet arról, hogy a játékost 1993-ig érvényes szerződés köti hozzánk, és semmi okot nem látunk arra, hogy megszabaduljunk legjobb labdarúgóinktól.

Kesereghetnek a kanizsaiak!

Szárnyaszegett Madár-legénység

A második vonal Nyugati csoportjában a bajnoki cím és vele együtt az egyeségi labdarúgó NB I-be jutást eldöntő slágemérkőzésen, Nagykanizsán két pontot markolt a Csepel, amivel nagy lépést tett az élvonal felé. Ugyanis aligha valószínű, hogy a vasgyáriak odahaza, a zárófordulóban pontot veszítsenek a Doroggal szemben, így hiába tér haza a kanizsai gárda három ponttal a már kiesett, sereghajtó Csurgó otthonából, könnyen megeshet, hogy azzal is szomorú hétfévégük lesz a kanizsai focirajongóknak. Mert az is föltételező, hogy a Czabán Samu térről — a 11-es párbaj mármár menetrendszerű megnyerésével — két ponttal gazdagodó másik rivális, az Oroszlány hazai pályán az ESMTK ellen mindhárom bajnoki pontot otthon tartja. Ez pedig azt jelenti, hogy a csaknem egy teljes bajnoki esztendőn át listavezető, meggyőző teljesítménye révén NB I-várományos Nagykanizsa még osztályozón sem kísérletezhet — marad a harmadik hely, amivel még tavaly nyáron igencsak kiegyeztek volna, de ezek után az éremátadó „bronz vacsora” aligha lesz derűs.

Persze, a zárófordulóban még alakulhatnak számukra előnyösen a dolgok... Ebben reménykednek a kieséstől fenyegetett csapatok is: egyaránt begyűjtötte a három pontot az ESMTK, a III. Ker. TTVE és a Tapolca is. Ezek után bentmaradásra az számíthat, amelyek idegenben is hasonló fegyvertényre — de legalább két pontra — lesz képesek. A Tapolca Komlóra, a III. kerületiek a szomszédokba, a BVSC-hez látogatnak.

Ök voltak a legjobban fenyegetettek, de ebből az aspektusból nézve a táblázatot, van még két kategória. Az egyik a fenyegetett (mohácsi sima veresége után ide tartozik a tavaly még NB I-es Rákóczi FC), a másik pedig a kevésbé fenyegetett, amelybe a Szekszárd került. A kieséshez először is ki kell kapniuk odahaza a Mohácstól, a négy rivális közül pedig — háromnak tisztán nyernie kell, vagy legalábbis két pontot kell szereznie.

Részletes eredmények: Nagykanizsa—Csepel 0—0 (11-esekkel 2:3). Nagykanizsa, 10 ezer néző. V: Varga S. Nagykanizsa: Csáki — Miklós, Kepe, Horváth, Iványi — Szóke, László (Hegedűs az 55. percben) — Bócz, Skublics, Fuisz. Edző: Madár Gábor. Csepel: Szieben — Gyimesi, Szabó, Tyukodi, Nagy — Herbály, Deutsch (Vig a szünetben), Rixer — Ivanics (Kovács a 70. percben), tatár, Stefanov. Edző: Már János.

A vendégek a biztos védekezésen alapuló kivárási játékokra rendezkedtek be, ezzel arra kényszerítették a hazaiakat, hogy többet kockáztassanak. A kanizsaiak agyában ott volt: irányítani kell a játékot, felölni az ellenfelet és minél előbb bepréselni a megnyugtató, lélekeltani vezető gólt. Tulajdonképpen megvolt ehhez, sőt a nagyobb előny kicsikarásához is szükséges helyzetek, de kimaradtak. A Csepel akkor próbálkozott igazán gólvészélyes akciókkal, amikor a második félidőben a Kanizsának egyre sürgebb lett a gólszerzés, s Tatárék gyors kontrái után nem egyszer meghűlt a hazai szurkolók ereiben a vér. Maradt a 0—0-ás döntetlen, de a kilencven perc mindenképpen a hazaiakat viselte meg jobban, s ez a büntetőpárbajban az ellenfél malmára hajtotta a vizet. Bár Miklós és Skublics kapufája még külön pech.

Mohács—Rákóczi FC 3—0 (1—0), Mohács, 1500 néző. V: Rendeki. Mohács: Antal — Kófiás, Rumszauer, Katona, Reith — Sipos, Gilitsch, Kovács Z. (Bíró a szünetben) — Rattig (Becker a 65. percben), Martina, Adi. Edző:

Bózsöny János. Rákóczi FC: Udvarácz — Göbölös, Riczu, Itvás, Barna — Pruckner, Rácz, Hanusz, Kádár — Adorján, Miovecz. Edző: Dusák Imre.

Egy darabig a közönséggel együtt a játékosok is élvezték a napfűdőt, egyik csapat sem sietette a támadásvezetést. A félidő közepén a vendégek valamivel szervezettebbek, egységesebbek voltak, de a mohácsi tizenhatosnál rendre elhaltak az akcióik. Nem így az utolsó negyedórán a hazaiaké: egyéni megvillanásaival legtovább a sifoki szerzemény, Adi, de Martina és Gilitsch is többször veszélyeztetett. A 30. percben Martina húzott el a jobb oldalon, átvitelt a túlóralra a jökor érkező Adi elé, aki az ötös tájékáról — kapásból — a kapu középebe lőtt. 1—0. Kis szerencsével egyenlíthetett volna a Rákóczi: Hanusz 18 méterről leadott, jól eltalált lövésénél (45. perc) már Antal erva vette, de a kapufa mentett.

A folytatásban változatos mezőnyjáték folyt a pályán — némi kaposvári fölénytel. Egyedül Kádár megurárai jelentettek veszélyt, a jólétesültek szerint a Rába által kismzelt Miovecz fokoza-

tosan elszürkült. A kaposváriak támadgattak, de a Mohács löte a további gólokra. A második találat is a higanymozgású, immár hazai közönségkedvenc, Adi löte, aki nek őrzése a létszámfölényben levő vendégvédőknek nem egyszer megoldhatatlan feladatot jelentett. Egy szöglet után a mohácsi bal-szélső, mintegy 15 méterrel újfent kapásból vette be a kaput. 2—0. Eldől a találkozó. A sorsába bele-törődött Rákóczinak a csereként beállt Bíró adta meg a befejezés előtti egy perccel a kegyelemldöfést: elfutott a balszélen és nagy erővel a kapu bal oldalába lőtt. 3—0.

További eredmények: Sopron—Komló 1—1 (11-esekkel 6:5), Bp. Volán—Oroszlány 1—1 (11-esekkel 6:7), Tapolca—Szekszárd 2—0, ESMTK—Csurgó 2—1, Dorog—BVSC 0—0 (11-esekkel 6:5), III. Ker. TTVE—Keszthely 1—0.

Az utolsó, 30. forduló párosítása a Nyugati csoportban: Csurgó—Nagykanizsa, Oroszlány—ESMTK, Csepel—Dorog, BVSC—III. Ker., Komló—Tapolca, Rákóczi—Volán, Szekszárd—Mohács, Keszthely—Sopron (június 11., kezdési időpont 17 óra).

Az NB II állása:

Nyugati csoport

1. Csepel	29	17	3	2	7	49-31	59
2. Oroszlány	29	12	10	3	4	32-26	59
3. Nagykanizsa	29	16	4	2	7	51-32	58
6. Bp. Volán	29	13	3	2	11	43-35	47
7. Mohács	29	11	1	8	9	34-29	43
8. Sopron	29	9	7	2	11	37-40	43
9. Keszthely	29	9	7	1	12	26-27	42
10. Dorog	29	8	4	9	8	40-39	41
11. Szekszárd	29	9	3	4	13	30-41	37
12. Rákóczi FC	29	9	2	4	14	33-35	35
13. ESMTK	29	8	3	5	13	36-45	35
14. III. Ker. TTVE	29	9	3	2	15	26-40	35
15. Tapolca	29	8	2	6	13	29-34	34
16. Csurgó	29	7	1	5	16	27-48	28

1989. június 5.

DÁTUM

5

Milan Kundera:

BÚCSÚKERINGŐ

Egyes pillanatokban, például az előbb, mikor a medencében úszkált, teljesen elfeledkezett arról, milyen is ő. Most azonban a kis tükrök előtt állt és látta magát a szürke ruhában. Néhány pillanattal azelőtt még rosszindulatúan mosolygott azon az ötletén, hogy Jakub nyakába ugrana és szerelmesen csókolná. Csak hogy mindez a medencében jutott eszébe, ahol úgy úszkált, mint egy testétől megfosztott szellem. Most azonban, hogy újra testének és ruhájának rabságában sýnylódott, már igen távol volt előbbi, féktelen önmagától, és tudta, hogy pontosan olyan, amilyenek — nagy bánatára — Jakub mindig is látta: egy segítségre szoruló, szánalomra méltó lány.

Ha Olga csak egy kicsit is ostobább lett volna, talán egészen csinosnak találja magát. Mivel azonban okos volt, sokkal rutabbnak látta a testét, mint amelyen a valóságban volt. Valójában nem volt szép, de csúnya sem, s minden átlagos esztétikai igényekkel bíró férfi szívesen töltötte volna vele az éjszakát.

Olga figyelő fele most szigorúan megróta a hús-vér nő részét: Mit számít az, hogy a külseje milyen? Miért kínozza magát azzal, hogy aggodalmasan vizsgálja a tükröképét? Hát nem több ő, mint a férfiszemek pillantásának tárgya? Csak árucikk, mely önmagát viszi piacra? Hát miért nem képes függetlenedni a külsőségektől? Talán nem áll ez éppúgy jogában a nőknek, mint a férfiaknak?

Kilépett az épületből és meglátta a férfi arcát, amint jószagosan mosolyog. Tudta, hogy kézfogás helyett majd megsimogatja a haját, mint a jó kislánynak. Természetesen így is tett.

— Hová megyünk ebédelni? — kérdezte a férfi.

Felajánlotta, hogy egyenek a páciensek étkezdéjében, ahol az asztalánál van egy szabad hely.

Az étkezde hatalmas helyiség volt, ahol az asztalok és az embe- rek egymás hegyén-hátán tolongtak. Jakub és Olga leültek, és hosz- szasan várták, hogy a pincérnő levest merjen a tányírjukba. Az asztaluknál még két idegen is ült, akik igyekeztek beszédbe elegyedni Jakubbal, besorolva őt is a páciensek népes családjába. Jakub nem tudott bizalmasan beszélgetni Olgával, csak egy-két gyors kérdést tehetett föl neki, néhány gyakorlati jellegű dologgal kapcsolatban: hogy van megelégedve az étkezéssel, az orvossal, a kezeléssel. Amikor a lakáskörülményeiről kérdezte, a lány közöl- te, hogy egy rémes nő a szomszédja. Fejével az egyik közeli asz- tal felé intett, ahol Ruzena ebédel.

Az asztaltársak elkészöntek és távoztak, Jakub pedig Olgára pillantva mondta:

— Hegelnek van egy érdekes eszmefuttatása az úgynevezett görög profilról, amelynek szépségét az adja, hogy az orr a hom- lokkal egyetlen egyenes vonalat alkot, s ezáltal a fej felső fele

hangsúlyozódik ki, ahol az értelem és a lélek fészkel. Ahogy így elnézem a szomszédodat, nála éppen ellenkező a helyzet: egész arca a szájánál koncentrálódik. Figyeld csak meg, milyen elmé- lyülten rág, és közben olyan hangosan beszél, ahogy a torkán kí- fér! Az arc alsó, animális felére helyezett hangsúly Hegelben un- dort keltene, de ugyanakkor ez a lány, bár van benne valami ellen- szenvés, kifejezetten vonzó.

— Úgy találod? — kérdezte Olga, és a hangja elárulta, hogy bosszantja ez a megjegyzés.

Ezért Jakub gyorsan hozzátette:

— De én azért félnék egy ilyen szájtól. Attól tartanék, hogy en- gem is felfal. Veled Hegel jobban meg lenne elégedve. A te arco- don a homlok dominál, úgyhogy az ember, amint rád néz, rögtön látja, milyen intelligens vagy.

— Az efféle elméletek mindig az idegeimre mennek! — csat- tant fel Olga. Mintha azt akarnák állítani, hogy az ember fiziognó- miája a lelkének valamiféle lenyomata. Ez pedig teljes képtelen- ség. Én a lelkemet nagy állal és vastag, érzéki szájjal képzelem el, ám a valóságban az állam is, a szám is kicsiny. Ha még sohasem láttam volna magamat a tükrökben, és külsőmet annak alapján kel- lene leírnom, amilyenek én belül érzem magam, a leírásom egyáltalán nem hasonlítana arra, amilyen vagyok. Egyáltalán nem az vagyok, akinek látszom!

4.

Nehéz lenne szavakat találni Jakub viszonyára Olgával. Olga apja Jakub egyik barátja volt, akit kivégeztek, amikor Olga még csak hetéves volt. Jakub akkor elhatározta, hogy az elárult kis- lányt gondjaiba veszi. Neki nem volt gyereke, és vonzotta őt a le- hetőség, hogy valamiféle kötetlen apaságba lépjen. Tréfásan a gyámleányának szokta nevezni Olgát.

Most Olga kis szójában üldögélték. Olga bedugta a villanyfű- zőt és rátett egy kislabos vizet, s Jakub csak most döbönt rá, nem képes elszánni magát arra, hogy elárulja neki jöttének okát. Vala- hányszor már nekiveselkedett, hogy elmondja: búcsúzni jött, mindannyiszor megjegyezte, hogy a hír túlságosan is patetikusan hangzana és nemkívánatos érzelmi kitörést szabadítana el. Már ré- gen gyanakodott arra, hogy a lány titkon szerelmes belé.

Olga kivett két csészét a szekrényből, mindketőbe neszka- vért szórt, majd a kávéra ráöntötte a forró vizet. Jakub egy szem koc- kacukrot ejtett a kávéjába, és lassan kavargatta. Olga hirtelen azt kérdezte:

— Mondd, Jakub, milyen ember volt az apám?

— Miért?

— Valóban semmi nem nyomta a lelkiismeretét?

— Hogy juthat ilyesmire az eszedbe? — kérdezte döböntően Ja- kub. Olga apját már régebben nyilvánosan rehabilitálták és ártat- lanul kivégeztek nyilvánították. Ártatlansága felől senki sem ké- telkedett.

— Nem úgy gondoltam — mondta Olga. — Éppen ellenkező- leg.

— Nem értelek.

— Arra gondoltam, vajon nem követte-e el másokkal ugyan- azt, amit mások követek el vele. Hiszen azok, akik az akasztófára hurcolták, hajszálra ugyanolyanok voltak, mint ő maga. Ugyanaz volt a hitük, ugyanolyan fanatikusak voltak. Meg voltak győződve arról, hogy minden olyan vélemény, amelyik, ha mégoly csekély mértékben is, eltér az övéktől, halálos veszélyt jelent a forrad- lomra. Betegesen gyanakvóak voltak. Ugyanannak a szent és sért- hetetlen dogmának nevében küldték a halálba, amelyet ő maga is vallott. Nem értem, miért vagy olyan biztos benne, hogy ő nem tette meg másokkal ugyanazt, amit ővele tettek?

Jakub egy darabig habozott, mit feleljen neki.

— Az idő borzalmasan gyorsan repül, és a múlt, minél távo- labb van, annál érhetetlenebb — mondta végül. — Mit tudsz az apádról, azon a néhány levélen, a barátai emlékezésein, meg azon a pár naplójegyzeten kívül, amit nagy kegyesen visszaadtak ne- ked?

De Olga megmakacsolta magát.

— Miért térsz ki a válasz elől? — kérdezte. — Egészen világo- san kérdeztelek. Ugyanolyan ember volt-e az apám, mint azok, akik a halálba küldték?

— Talán igen — vont a vállát Jakub.

— Akkor ő miért ne lehetett volna képes ugyanolyan kegyet- lenségekre?

— Elvben — válaszolt Jakub igen lassan —, elvben persze könnyen elképzelhető, hogy ő is elkövette mindazt a jogtalanságot mások ellen, amit őellene elkövettek. Nincs a világban ember, aki ne lenne képes egy embertársát különbözőbb lelkiismeretfurdalás nélkül a halálba küldeni. Én legalábbis soha nem találkoztam ilyen emberrel. Ha az emberiség valaha is megváltozna e tekintet- ben, akkor elveszíti egy legjellegzetesebb tulajdonságát. Akkor már nem is lesznek emberek, hanem a teremtes másféle képző- ményei.

— Imádom, ahogy ti gondolkodtok! — csattant fel Olga, mint- ha egyszerre többzernyi Jakubhoz beszélne. — Azzal, hogy minden embert gyilkosan tartotok, saját gyilkosságaitok megszü- nek bünténynek lenni, és az emberi nem lényegi sajátosságává válnak.

— Az emberek többsége egy idilli körben mozog az otthona és a munkahelye között — mondta Jakub. — Biztos területen élnek, valahol a jó és a rossz szélsőségei között. Öszintén irtóznak attól az embertől, aki gyilkol. Ugyanakkor elég kivezetni őket ebből a békés kis körből, és máris gyilkosokká válnak, s azt sem tudják, hogyan. A történelem időnként olyan nyomásnak és csapdának te- szki ki az embereket, amelynek senki sem tud ellenállni. De minek erről beszélni? Számodra nem fontos, hogy az apád elméletileg mire lett volna képes, és azt különben sem lehet bizonyítani. Té- ged csak az kellene, hogy érdekeljen, mi az, amit tényleg tett és mit nem tett. És ebben a vonatkozásban tiszta volt a lelkiismerete.

— Ebben te egészen biztos vagy?

— Egészen. Senki sem tud róla többet, mint én.

folytatjuk

A Fatime az arab eredetű Fatima név alakváltozata. A portugáliai Fatima helység a Boldogságos Szűz jelenése révén vált nevezetessé, éppen ezért védőszentje is Boldogságos Szűz Mária.

A Nap két: 3.49 órákor nyugszik: 19.36 órákor

A Hold két: 4.41 órákor nyugszik: 21.52 órákor

Hajóút a környezetért

Közös környezetvédelmi hajóútra indultak vasárnap szovjet és amerikai kutatók. Húsz-husz szakértő szállt a második világháború kezdetén épült német gyátmányú, jelenleg holland zászló alatt közlekedő hajóra New Yorkban, hogy Leningrádba, majd onnan vissza hajózzon.

Az utazás részvevői akciójukkal a környezetvédelem fontosságára akarják felhívni a politikusok figyelmét. A hajó utasaival várhatóan július közepére ér Leningrádba, s az út során levegő- és vízmintákat vesznek. Vizsgálják egyebek között azt is, hogy miként hat az óceánok élővilágára az idekerülő nagymennyiségű műanyag. A hajó öt napig tartózkodik a szovjet kikötővárosban és visszafordul New Yorkba.

Incidensek a pápai misén

Apró incidensek zavarták meg a szabadtéri misét, amelyet II. János Pál pápa pontifikált szombaton Tromsøben, norvégiai látogatásának harmadik, egyben utolsó napján.

Az istentiszteleten előbb két lány plákat emelt a magasba, amelyben elítélte a pápa által meghirdetett ökumenizmust, majd pedig néhány transzvesztita a tv-kamerák előtt a homoszexuálisok helyzetére akarta felhívni a figyelmet.

A pápa prédikációjában emlékeztetett arra, hogy a beván-

dorlók révén a norvégiai katolikus közösség többnemzetiségűvé és többfajjává vált, és felszólította a különböző keresztény áramlatok híveit, hogy tartsák egymást kölcsönös tiszteletben, és munkálkodjanak a keresztény egyház egységéért.

Tromsøből a pápa még szombaton Izlandra utazott, 5 országot érintő tíznapos útjának újabb — legkisebb — állomására. Izland lakosainak száma mindössze 250 ezer, zömükben evangélikusok. A geizírek országában a katolikusok száma csupán 2300.

Szolzenyicin — novella az Ogonyokban

Az Ogonyok című szovjet hetilap elkezdte sorozatában közölni Alekszandr Solzsenyicin, száműzetésben dolgozó orosz író egy novelláját. Az Egyesült Államokban élő Solzsenyicintől most először közölnék írást a Szovjetunióban azóta, hogy 1974-ben megfosztották állampolgárságától és kiutasították hazájából.

Az Ogonyokban az írói mű mellett közölt kis kommentár arra hívja fel a szovjet kiadó-

kat, hogy kövessék a lap példáját és közreműködjenek azon „mítosz” felszámolásában, ami Solzsenyicin és életműve körül alakult ki a hatvanas és hetvenes években a Szovjetunióban.

Pénteken, a szovjet parlament ülészakán egy írókollégája sok értelmiségi nevében követelte, hogy adják vissza az állampolgárságot a Gulag-szigetcsoporthoz tartozó alkotóknak.

Nőkonferencia júniusban

Június 24—25-én tartják a IV. Országos Nőkonferenciát, amely a nőmozgalom megújításának irányát hivatott megjelölni. A tanácskozás előkészületeiről, céljáról Duschek Lajosné, a Magyar Nők Országos Tanácsának elnöke elmondta:

— Hazánk lányai, asszonyai nagy figyelemmel kísérik a napjainkban zajló gazdasági-társadalmi átalakulást, hiszen családjuk, gyermekeik sorsáról, jövőjéről van szó. Nem különböznek a nőmozgalom iránt sem. Ezt bizonyítja, hogy az utóbbi hónapokban több mint húszezren kapcsolódtak be a megújulási programtervezet vitájába. Elmondták: szükséges, hogy növekedjen a nőmozgalom társadalmi bázisa; javasolták, hogy a nők tömörüljenek érdekvédelmi közösségekbe, helyi szervezetekbe, egyesületekbe, klubokba. Indítványozták továbbá, hogy alakítsák ki a nőszervezetek szövetségét, mert véleményük szerint ez a szervezet hatékonyan tudná képviselni és védeni a magyar nők érdekeit, s részt vehetne a nőket érintő politikai, gazdasági döntések, törvények és más jogszabályok előkészítésében és azok betartásának ellenőrzésében.

A felszabadulás után deklarálták a nők egyenjogúságát, társadalmunk azonban nem tudta megteremteti a teljes egyenjogúság feltételeit. Szükséges, hogy újragondolják, és bizonyos mértékben módosítsák a nőkérdésről vallott nézeteket. Erre is hivatott az országos nőkonferencia.

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

nyeinek nem felel meg, mert a tanácsülés a következő napirendekkel foglalkozott.

— Jelentés a lejárt tanácshatározatok végrehajtásáról, valamint tájékoztató a két tanácsülés között végzett végrehajtó bizottsági tevékenységről.

— Az 1988. évi pénzügyi terv végrehajtásának értékelése.

— Az építési területelőkészítés, telekgazdálkodás és lakásépítés tapasztalatai, időszéri feladatai.

— Az Ellátási és Szolgáltatási Bizottság tevékenysége.

— „Társadalmi Munkáért” kitüntetések átadása.

— Az 1989. évi tanási költségvetési tartalék felosztása.

— Az út- és közművelési tevékenység fejlesztési céljainak megvalósítása.

— Javaslatok az útépitések folytatására.

— Belépés a Tanácsi Önkormányzatok Országos Szövetségébe.

— Tanácselnök és tanácselnök-helyettes jutalmának megállapítása.

— Tájékoztató az 1989. évi lakáselőkészítési tervről.

Végül a szerző által kiexponált kisebb jelentőségű, egyéni, vagy kisebb közösségi érdekeket érintő kérdések (interpellációk) is felvetődtek, melyek lapjukban történő megjelenítése sok tekintetben pontatlan is.

Az írás egész hangvétele az események eltorzított kronológiája és tartalmi megjelenítése, valamint azon megfogalmazása „úgy éreztem magam, mintha gyengeelméjűek közé csöppentem volna” súlyosan sérti a tanácsülésen résztvevőket, valamint a tanács, mint jogi személy jogait, törvényes érdekeit.

Az írás a tényeket, eseményeket hiányosan és a valóságtól eltérően tartalmazza. Például „A tanácsülés csúcspontjaként a tanácsstagok megszavazták az elnök és helyettese jutalmát. Hogy mikor és mennyit kapnak, arról nem szól a fáma”. A jutalmazásra vonatkozó előterjesztést a döntéshozók szükség tartalommal valamennyi érdekelt előzetesen írásban megkapta. A sajtó számára is rendelkezésre állt.

Azon állítás, hogy Schneider János bonyhádi lakosba „belefojtották a mondandóját, mert közeledett a vacsoraidő”, valótlan.

Az írással kapcsolatos észrevételeket dokumentumokkal és a tanácsülésről készült hangszalaggal is alá tudjuk támasztani.

Kérjük, hogy levelünket teljes terjedelmében lapjukban szíveskedjen közzétenni, a szükséges konzekvenciák levonása mellett.

Ennek során vegye figyelembe az említett sajtótörvény 19. § (1) bekezdésében foglaltakat.

„Aki e törvényben és a végrehajtására kiadott rendeletekben foglalt rendelkezéseket megszegi, a külön jogszabályban meghatározott büntetőjogi, szabálysértési, polgári jogi, fegyelmi és anyagi felelősséggel tartozik”.

Bonyhád, 1989. május 31.

Bonyhád Városi Tanács tagjai nevében

Tisztelettel:

Ezer Mihály tanácselnök

Autó — sorszámok

Trabant Limousin Hycomat	Budapest	540
Trabant Combi Hycomat	Budapest	45
Trabant Limousin Speciál	Budapest	19358
	Debrecen	16001
	Győr	15042
Trabant Combi	Budapest	7147
	Debrecen	5427
	Győr	4689
Wartburg Standard	Budapest	4271
	Debrecen	2763
	Győr	2617
Wartburg Special	Budapest	5622
	Debrecen	4425
	Győr	4094
Wartburg Special tolótetős	Budapest	17381
Wartburg Tourist	Budapest	4842
	Debrecen	2780
	Győr	2049
Skoda 105 S	Budapest	12889
	Debrecen	9632
	Győr	9636
Skoda 120 L	Budapest	32889
	Debrecen	18840
	Győr	21921
Lada 1200	Budapest	49735
	Debrecen	35393
	Győr	17714
Lada 1300 S	Budapest	24770
	Debrecen	19407
	Győr	10023
Lada Szamara	Budapest	6138
	Debrecen	4299
	Győr	3045
Lada 1500	Budapest	18553
	Debrecen	13787
	Győr	5697
Lada Combi	Budapest	1863
	Debrecen	1051
	Győr	829
Lada Niva	Budapest	914
Polski Fiat 126 E	Budapest	6063
	Debrecen	3918
	Győr	3845
Dacia Limousin	Budapest	21052
	Debrecen	14288
	Győr	13018
Dacia Combi	Budapest	7456
	Debrecen	5460
	Győr	3735
Dacia TLX	Budapest	13842
	Debrecen	8238
	Győr	7626
Zastava	—	20538
Opel Kadett	—	747
Volkswagen Golf	—	501
Volga Limousin	—	1752
Volga Combi	—	1785
Maruti	—	559

Rádió, televízió

Kossuth Rádió

8.20: Mit üzen a Rádió? — ism. 9.00: A hét zeneműve — Orff: Catulli carmina. 9.30: A hét költője: Sinka István — ism. 9.40: Ki kopog? — A Gyermekrádió műsora. 10.05: Nyitnikék. 10.35: Németh Marika és Udvarny Tibor operettfelvételeiből. 11.10: Bioritmus — Életmód, egészség, környezet. 11.32: Hét szék évtized. 12.45: Házunk tája — A Falurádió műsora. 13.00: Klasszikusok déliidőben. 14.10: Ünnepi Könyvhét 1989. 15.00: PAF-műsor. 15.30: Kóruspódium. 16.00: Tizenhat óra — Hírmagazin. 16.10: Hangaló — Zenei magazin. 17.00: Eco-mix — Gazdasági magazin. 17.30: Beszélgetésünk zenéről. 17.51: Boross Lajos népi zenekara játszik, Bessenyei Ferenc nótákat énekel. 19.15: Első kézből. 20.15: Tihanyi József népdalfelvételeiből. 20.40: A Rádió Kabarészínpada. 21.50: Gong. 22.00: Hírvilág. 22.30: Archívumok mélyéről.

Petőfi Rádió

8.05: Népdalok, néptáncok. 8.50: Délelőtti torna. 9.05—12.00: Napközben (Élő). 12.10: Fúvós indulók. 12.25: Kis magyar néprajz. 12.30: A Magyar Rádió népi zenekara játszik, Kozák Gábor József vezetésével. 13.05: Slágermúzeum. 14.00: Kettőtől ötig... (Élő). 17.05: Kölyökrádió. 17.30: Ötödik sebesség. 18.30: Tip-top paradé. 19.05: Sportvilág. 19.30: Nóták. 20.04: A Zsebrádiószínház. 20.30: Hét-fő-téma (Élő). 22.00: Látogatás a múltunkban. 23.15—0.14: A Cherbourgi események zenéje és a hagyomány II/1.rész.

Bartók Rádió

9.06: Otto Klemperer vezényli az Új Philharmonia zenekart. 10.18: Francia muzsika. 11.10: Közzenék operák-ből. 11.40: Ph.E. Bach: A zsidók a

pusztában — oratórium. 13.05: Kilátó. 13.50: Csajkovszkij: II.szvit. 14.28: Szöllősy András műveiből. 15.00: Donizetti: A kegyencső — Negyfelvonásos opera. közben: 16.35: Megérintlek — Vitó Zoltán versei — ism. 16.48: Az opera folytatása. 18.10: Haydn: G-dúr (Az este) szimfónia No. 8. 18.30: A hét zeneműve — Orff: Catulli carmina — ism. 19.05: Híres zongorás triók — XII/1. rész. 20.12: Fúvós capricciók. 20.30: Dmitri Mitropoulos hangversenyfelvételeiből. 21.39: Francia operákból. 22.30: Gondolat-jel.

TV1

9.00: Képzőművészet. 9.05: Tévétorna nyugdíjasoknak. 9.10: Vladimir Horowitz Angol film. 10.00: Delta. 10.25: A HÉT — ism. 11.25: Képzőművészet. 16.25: Hírek. 16.30: Déli videóújság. 16.40: Stíri — Hírek román nyelven. 16.45: Hónapsoroló XII/6. rész. 17.20: Emma és nagyapja. XII/6. rész. 17.30: Műsorajánlat. 17.35: Szám-adás. 17.50: Három nap tévéműsora. 17.55: Reklám. 18.00: Kalendárium 1989. 18.45: Reklám. 18.50: Esti mese. 19.00: Új cím-cím. 19.20: Reklám. 19.25: Közlemények. 19.30: Híradó. 20.00: Reklám. 20.05: Családi kör. 21.00: Panoráma. 21.45: Reklám. 21.50: Az én műtárgyam. 22.05: Mozart: D-dúr hegedűverseny. 22.30: Híradó 3.

TV2

17.00: Képzőművészet. 17.15: TV2. Benne: 17.45: Kérdezz-felelek. 18.00: Hét-fő hatkor. 18.25: Gyerekeknek! Nils Holgersson csodálatos utazása a vadludakkal. 18.50: TV2. 19.00: A chateaufalloni polgárok Francia tévéfilmsorozat. XXVI/23. rész. 19.54: TV2. 20.00: Körzeti tévéstúdiók műsora. 21.00: Híradó 2. 21.20: TV2. 21.30: Telesport. kb. 23.00: TV2 Szárta.

Sky Channel

6.30: Üzleti hírek. 7.00: DJ Kat Show. Gyermekműsor. 9.30: Panel Pot Pourri. Játékos showműsor. 11.00: Sullivanék. Filmsorozat. 11.30: Sky-krónika. Magazinműsor. 12.30: Gond-fórum. 13.00: Egy másik világ. Amerikai filmsorozat. 13.55: Landscape Channel. 14.50: Változó világ. 15.45: Szeretni filmsorozat. 16.15: The Lucy Show. 16.45: Pindurkák. Rajzfilmsorozat. 17.00: Visszaszámlálás. 18.00: Eurosport. 01.30: Landscape Channel.

Super Channel

7.00: Hírek. 7.10: Időjárás-jelentés. 7.15: Üzleti hírek. 7.45: Hírek. 7.55: Időjárás-jelentés. 8.00: Egyveleg. 15.30: Chart Attack. 16.30: Forró drót. 18.30: Off the wall. 19.30: Richard Diamond. Bűnügyi sorozat. 20.00: Nagy Völgy. Westem sorozat. 21.00: Dick Powell színháza. 21.45: Világ-híradó. 22.00: Élet a Földön. 23.00: Vadvilág. 00.00: Hírek, időjárás-jelentés, majd Egyveleg.

SAT1

6.00: Jó reggelt a SAT1-gyel! 9.00: Hírek, időjárás. 9.05: Flintstone család. 9.35: Az igazi szelleműzők. 10.00: Hírek, időjárás. 10.05: Közkórház. 10.50: Főzési tanácsadó. 11.00: Hírek, időjárás. 11.05: A Lady Marlene hadművelet. NSZK-francia film. 13.00: Tévétözse. 14.00: Horoszkóp, műsorajánlat. 14.05: Pixi az égi kakukkfészekben. 14.30: Lassie. 14.55: Az arany lövés. 15.05: Közkórház. 15.50: Öletetek a háztartáshoz. 16.00: Pat és Patachon. Dán vígjátéksorozat. 16.25: Az arany lövés. 16.35: Bonanza. 17.35: Hírek, időjárás. 17.45: Műsorelőzetes. 17.50: Matt Houston. Bűnügyi sorozat. 18.45: Híradó. 19.00: Szerencsekerék. 19.30: Max Headroom. 20.25: Időjárás-jelentés. 20.30: Hunter. Bűnügyi sorozat.

21.25: Hírek. 21.30: A lány a papgazdaságról. Osztrák film. 23.15: Hírek, sport, időjárás. 23.25: Hírek+történetek. 00.05: Vallásos szemzőgből. 00.10—00.20: Műsorelőzetes

TV5

16.05: Hírek. 16.10: Roland-Garros teniszerőny. 17.55: Hírek+időjárás. 18.00: Roland-Garros teniszerőny. 19.30: Csillag papiros. 20.00: A show-business autóbuzsa. 21.00: Újvilág. 22.00: Tv-híradó. 22.30: Időjárás-jelentés. 22.35: A Szent Lőrinc-öböl. 23.00: Kirándulóutak Québecben. 00.00: Aktuális magazin. 00.50: Műsorzárás.

Jugoszláv TV.

1. műsor: 11.00: Válogatás a műhold-programból. 12.30: Az összes TV-központok fundusából. 15.30: Hírek. 15.40: Rajzfilm. 15.50: Mindig önkkel (ism). 16.30: Magyar híradó. 17.50: Tv-napló I. 18.25: Látókör. 19.10: Időjárás. 19.13: Rajzfilm. 19.30: Tv-napló II. 20.00: Drámaest. 21.05: Komolyzenei műsor. 21.50: Tv-napló III. 22.15: Mindig önkkel (éjszakai program). 00.15: Hírek.

2. műsor: 17.15: Tv-naptár. 17.25: Hírek. 17.30: Körzeti program. 18.15: A sport világa. 19.30: Tv-napló. 20.00: Külpolitikai műsor. 20.45: Hírek. 20.25: Időjárás. 20.55: A diszkográfia világa. 21.15: Idegen vér (filmsorozat). 22.10: Dokumentum-est. 23.40—01.43: Műhold-program.

A SKY Channel, Super Channel, SAT1 és a TV5 műsorát részletesen közli a Telehold

**TÁJÉKOZTATÓ
A MAGÁNSZEMÉLYEK
RÉSZVÉNYVÁSÁRLÁSI
FELTÉTELEIRŐL**

(KIVONAT)

Egy részvény névértéke 100.000,- Ft. Jegyzéskor a névérték 30%-a kötelezően befizetendő, de ennél nagyobb összeg, sőt a teljes névérték is befizethető.

A részvényjegyzés futamideje 1989. február 16-tól 1990. szeptember 30-ig tart. Ez időszakban az új részvényjegyző tulajdonosi jogait nem gyakorolhatja, de a befizetett összeg után a befizetéstől az alaptőkeemelésről véglegesen határozó közgyűlés napjáig (várhatóan 1990. október 1.) a magánrészvényeseket évi bruttó 17% kamat illeti meg.

Az új részvényes tulajdonosi jogait 1990. október 1-től gyakorolhatja. Ekkor kerül a birtokába az a bemutatóra szóló, forgatható értékpapír, amely évente osztalékra jogosítja, illetve a részvény várható árfolyamemelkedése nyereséget biztosít számára.

**új értékpapír · magánrészvény
· biztos befektetés ·
árfolyam-emelkedés · osztalék**

Könyvet szeretne?

Hamarosan megjelenik

Illés György: Piások, zugmérők, mámorkeresők

Kiadja: a Babits Kiadó, Szekszárd

* * *

révai nagylexikona révai nagylexikona révai nagylexikona

RÉVAI NAGYLEXIKONA

Az első két kötet ára: 917,- Ft/db.

Név:

Cím:

..... példányban

megrendelem

a Révai Nagylexikon kötetait az alábbi címen:

Babits Kiadó, Szekszárd, Pf.: 237

A megrendelés határideje: 1989. június 30.
Megrendelése után a megjelenéssel és fizetéssel kapcsolatos kérdésekről részletes tájékoztatót, valamint befizetési csekket küldünk!

Részletfizetési kedvezmény!

MEGRENDELÉS

Megrendelem a „Dátum” című napilapotpéldányban 1989.-tól. Vállalom, hogy az előfizetési díjat a nálam jelentkező postai kézbesítőnek kiegyenlítem

Név:

Lakcím:

**A megrendelőlapot
kérjük az alábbi címre eljuttatni:**

Dátum Lap- és Könyvkiadó Rt.

Szekszárd, Bajcsy-Zs. u. 7.
7100

**Vakáció-köszöntő
Városi diáknap**

☀ 1989. június 8. ☾

PROGRAM:

PROMETHEUSZ PARK

8.00-10.00

Lovaglás és sétakocsizás

10.00-13.00

Lovaglás és sétakocsizás

Büfék nyitása

Programismertetés, zene

13.00-14.00

Csapatok gyülekezése

14.00-16.00

FOGD MEG A VÉGÉT KÖZÉPISKOLÁS

Vetélkedő

Vendég: DUNAFÖLDVÁRI JÁTÉKSZÍN

LISZT TÉR

10.00-13.00

Vásár és büfé nyitása

Színpadon: programismertetés, zene

13.00-15.00

BUDAVÁRI SHOW

Vendég: MAKSA ZOLTÁN humorista

15.00-16.00

CSIZMADIA SÁNDOR dalénekes műsora

16.00-16.30

BARTINA NÉPTÁNCGYÜTTES műsora

16.30-19.00

KINDL SHOW

Élő rockpont

Sztárvendég: BRÓDY JÁNOS

Tombola sorsolás

19.15-22.00

UTCABÁL

Zene: DERBY

22.00 Zárás

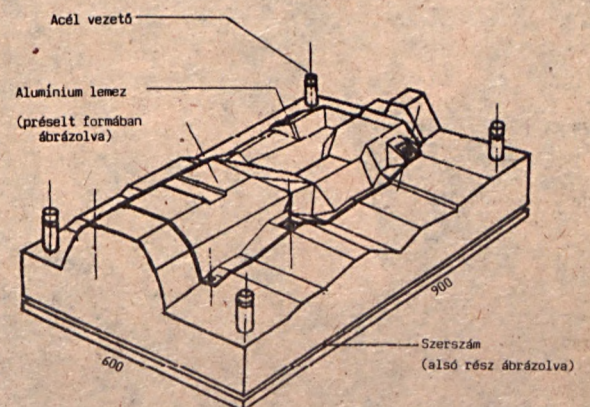
Cégünk 0,3—1,0 mm-es alumínium lemezből gyárt formarészeket, méretük 0,2—1,0 m² közötti. Szerszámkészítő kisüzemet, illetve vállalkozókat keresünk (modell-készítőt, kopírozásra modell-készítőt, szerszámkészítőt)

- sajtoló szerszám (alumíniumból és acélból a mellékelt ábra szerint)
- mélyhúzó szerszám (egy- vagy többlépcsős)
- kivágó szerszámok
- a sajtolt alkatrészeket méretre vágó szerszámok

gyártására.

A bélyeg és a matrica nyers darabjait cégünk biztosítja, igény szerint a szerszámok kialakításához segítséget nyújtunk, esetleg a szerszám készítéséhez modellt adunk.

Ajánlatokat a rendelkezésre álló géppark és a referenciák leírásával „Svájci cég” jellegre, a szerkesztőség címére kérjük.

Negyven napos gyász Iránban

Khomeini halott

A hírügynökségek vasárnap hajnalban gyors hírből jelentették, hogy elhunyt Khomeini ajatollah, Irán vallási vezetője. A jelentések a teheráni rádió vasárnap hajnali adására hivatkoztak, és emlékeztettek arra, hogy Khomeini ajatollahon két héttel ezelőtt belső vérzésének elállítására műtétet hajtottak végre.

Khomeini egészségi állapota rákbetegség miatt évek óta rosszabbodott és ezért az utóbbi időben egyre kevesebbet mutatkozhatott a nyilvánosság előtt.

Az ajatollah egy teheráni kórházban hunyt el. Hivatalos életrajza szerint 89 évet élt, más adatok szerint 87 vagy 86 éves volt. Utódlásának kérdése egyelőre tisztázatlan. A haláláról szóló egymondatos közleményt fia és egyben fő tanácsadója adta ki. A közlemény így hangzik: „A mohamedánok vezérének magasztos lelke és szíve, amely tele volt szeretettel Isten és az elnyomott emberek iránt, megszűnt dobogni”.

Khomeini az 1979-ben létrejött Iráni Iszlám Köztársaság alapítója volt. Egészen hatvan éves koráig a teológia tanára volt, mindaddig, amíg nyíltan szembe nem fordult a sah uralmával. 1963-ban letartóztatták, s ennek hírére az országban véres zavargások törtek ki.

A halálos ítéletet csak úgy kerülhette el, hogy 1964-ben száműzetésbe vonult: először Törökországban és Irakban keresett menedéket, majd Franciaországban telepedett le.

1979. február elsején, 15 nappal a sah távozása után Teheránban hatalmas tömeg ünnepelte az ajatollah diadalmos hazatérését.

Ugyanannak az évnek a decemberében iszlám alkotmányt vezetnek be, amelynek értelmében ő lett az ország első számú politikai vezetője. Az IRNA hivatalos hírügynökség jelentése szerint Khomeini ajatollah halálának alkalmából az Iráni Iszlám Köztársaságban negyven napos gyászt rendeltek el.

Időjárás-jelentés

Ma gyakran erősen megnövekszik a felhőzet. Néhány órással azonban mindentől valószínű. Főként délután várható zápor, zivatar. Helyenként felhőszakadás és jégeső is

előfordul. A többnyire mérsékelt, változó irányú szél csak a zivataros területeken erősödik meg. Legmagasabb nappali hőmérséklet 20 és 25 fok között alakul.

Vasúti szerencsétlenség a Szovjetunióban

Gázrobbanás — sok áldozat

Súlyos szerencsétlenség történt szombat éjjel a transzszibériai vasútvonal kujbiszevi igazgatóságához tartozó aszfalt szakaszon, az Ural-hegység térségében. Hatalmas gázrobbanás történt a vasút közelében húzódó vezetéken, éppen akkor, amikor a térségben két, utasokkal teli személyvonat haladt el. A szovjet hírügynökség első jelentései sok áldozatról szólnak.

A katasztrófa hírére vasárnap reggel a helyszínre utazott Mihail Gorbacsov, az SZKP KB főtitkára, a Legfelsőbb Tanács elnöke. Vele együtt utazott Nyikolaj Rizskov miniszterel-

nök, Alekszandr Vlaszov, az oroszországi föderáció kormányfője, Dmitrij Jazov védelmi és Jevgenyij Csarov egészségügyminiszter.

Gennagyij Vegyernyikov miniszterelnök-helyettes vezetésével kormánybizottság alakult, amely rögtön megkezdte a szerencsétlenség okainak, körülményeinek vizsgálatát. A robbanás után katonai egységek, egészségügyi brigádok érkeztek a színhelyre, hogy segítsenek az orvosi ellátásra szorulóknak, s mielőbb lehetővé tegyék a fontos vasútvonalon a forgalom helyreállítását.

Kisgazdák tanácskozása

Sok még a félelem

A Független Kisgazda-, Földmunkás és Polgári Párt országos választmányának hétfői második tanácskozásán a gyakran szenvedélyes hangú vitákból kitűnt, a párt igyekszik felülemelkedni a személyi ellentéteken, torzsalkodásokon, hogy az érdemi munkára fordíthassa erejét. Több felszólaló szerint az országos tagtoborzó körutak tapasztalata azt mutatja, hogy az emberekben még mindig sok a félelem, a helyi önszerveződések gyakran gátolják a régi beidegződések, a megtorlástól való aggodalom.

Pedig — hangsúlyozták — éppen a szerveződések, a helyi közösségek léphetnek fel hatékonyan az esetleges jogsértések ellen, s hozzájárulhatnak a jogállamiság mielőbbi megteremtéséhez.

Mások szerint a párt gazdasági, társadalmi, szociális programjának kialakításához kevés a hozzáférhető információ, az illetékes szervezetek, szakhatóságok részéről nagyobb nyitottságra lenne szükség, hogy a most alakuló szervezetek ezirányú munkáját elősegítse.

Pá, pá, Itália!

Irország — Magyarország

2—0 (1—0)

Holnapi számunkban olvashatják

riportunkat arról, hogy torz állami politikának csak torz büntetőpolitika felelhet meg.

Véres vasárnap Pekingben

folytatás az 1. oldalról

adatai szerint több mint fél-száz halálos és többszáz sebesült áldozata van a diákok és a lakosság körében.

A vasárnap reggel fél hatkor befejezték minősített katonai hadművelet nyomait a Tienanmen tére, Peking fontosabb útvonalain és az egyetemek területén kiégett, vagy még délután is égő katonai járművek, teherautók és buszok jelzik. Időnként fegyverropogás hallatszik a kínai főváros egy-egy negyedéből, ahol a tiltakozás folytatására gyülekező tömegre habozás nélkül nyit tüzet a katonaság.

A több mint tízmillió Peking a sokk állapotában van.

Az emberek nagy többsége nem érti, mi készítette a Li Peng vezette kormányt és a Teng Hsziao-ping vezette központi katonai bizottságot arra a katonai akcióra, amely minden bizonnyal „véres vasárnapként” kerül be Peking és egész Kína újkori történetébe. A katonai erővel levert és a Tienanmen térről erőszakkal eltávolított diákok alternatív szervezetei általános sztrájkra hívták fel Peking egész lakosságát, mindenekelőtt a munkásokat, az alkalmazottakat és az értelmiségieket. A diákok vezetői népelélen, fasiszta akcióként ítélik el a hadsereg vérengzését és követelik az azért felelős vezetők megbüntetését.

Az új japán first lady

Japán új első hölgyét, Csijo asszonyt Uno Szoszuke a szovjet hadifogságból hazatérve ismerte meg. A kiotói szertartásmester lányának a bátyjával ugyanis együtt esett fogságba a kínai fronton és ötöt két évet Szibériában az új japán miniszterelnök. Mivel korábban szabadult, mint fogolytársa, első útja Kiotóba vezetett, hogy megvigye a hírt: barátja is jól van. A hírvivőből 1949-ben lett Csijo asszony férje.

Az új „first lady” hagyományos japán nevelésben részesült és a Felkelő Nap Országának számos szertartásának — így a teakészítés ritusának is — jeles művelője. Szelíd természete és udvariassága mindenkit magával ragad, aki megismeri.

Első nyilatkozatában — amelyet férje megválasztása után adott — legfőbb életcéljává azt fogalmazta meg, hogy vigyázzon Uno Szoszuke egészségére.

Befőzések idején

fotó: czakó

Csehszlovákia ragaszkodni fog a szerződés betartásához

Kutatómunka előzte meg...

Csehszlovákia ragaszkodni fog a bős-nagymarosi vízelvezésről kötött nemzetközi szerződés betartásához, ha Magyarország nem tud olyan új tényeket előterjeszteni, amelyek indokolnák a létesítmény tervének a módosítását — hangsúlyozta szombaton a csehszlovák külügyminiszter, Jaromír Johanes.

Prágában figyelemre méltóan tartják, hogy Németh Miklós magyar és Ladislav Adamec csehszlovák kormányfő találkozója óta először nyilvánított véleményt a nagymarosi munkálatok felfüggesztéséről a csehszlovák diplomácia vezetője. Johanes azt han-

goztatta, hogy a bős-nagymarosi vízelvezésről szóló csehszlovák-magyar szerződés aláírását hosszú, a környezetvédelmi szempontokat is figyelembe vevő tudományos kutatómunka előzte meg.

A nagymarosi építkezések felfüggesztésével kapcsolatban nyomatékosan kijelentette: Csehszlovákiának az a véleménye, hogy amennyiben Magyarország nem terjeszt elő új, eddig nem ismert tényeket, amelyek indokolnák a terv átértékelését, ragaszkodni kell a nemzetközi szerződés betartásához.

Olasz kormányválság

Választási taktika?

Giovanni Spadolini szenátusi elnök szombaton beszámolt Cossiga köztársasági elnöknek a kormányválság megoldását célzó, puhatolózó tárgyalásai eredményéről. Közölte: újabb megbeszéléseket lát szükségesnek, noha a felbomlott koalíció pártjaival eddig folytatott megbeszélések alapján „kellő egyetértés mutatkozik a kormánygyűntműködés folytatására, a nem csekély nézetkülönbségek ellenére is”.

Achille Occhetto, az OKP főtitkára és más ellenzéki pártok képviselői ugyanakkor „teljesen fölöslegesnek” nevezték

Spadolini felderítő megbeszéléseit. „Nyilvánvaló, hogy a válságot a szocialista párt választási taktikából robbantotta ki, és Spadolini megbeszélései semmiféle érdemleges eredményt nem hoznak” — mutatott rá.

A szélsőbaloldali Proletárdemokrácia Párt vezetői nem voltak hajlandók részt venni a konzultáción.

Spadolini újabb konzultációt azt jelentik, hogy a kormányválság megoldása már csak a június 18-án tartandó nyugat-európai választás után történhet.

Kedden döntenek a miniszterelnök személyéről

Primakov a kamara elnöke

Jevgenyij Primakov akadémikust választotta meg elnöknek szombat délutáni ülésén a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának Szövetségi Tanácsa.

Több ügyrendi kérdésben is döntött: létrehozta kamarai bizottságait, majd javaslatot fogadott el a két kamara közös bizottságairól. E bizottságokról a Nemzeti Tanács hétfői ülésén tárgyal, majd közösen határoznak azok létrehozásáról. Primakov bejelentette, hogy a

Legfelsőbb Tanács kedden délelőtt együttes ülést tart.

Ezen döntenek a miniszterelnök személyéről, illetőleg a közös bizottságok felállításáról.

A Szövetségi Tanács ülését Mihail Gorbacsov nyitotta meg rövid bevezetővel. Ezután Jevgenyij Velihov akadémikus terjesztette elő a doyenek tanácsának szombat délelőtti ülésén kialakított álláspontot. Primakovot javasolta a kamara elnö-

kének. Egy kérdésre válaszolva közölte, hogy több név is felmerült, de a délelőtti folyamán Primakov akadémikus egyedül jelölése mellett döntöttek.

Primakov, a Világgazdasági és Nemzetközi Kapcsolatok Kutatóintézetének igazgatója röviden ismertette programját. Bejelentette, hogy minden más társadalmi és más jellegű megbízatásról lemond, ha megválasztják. Primakov 1959 óta tagja a pártnak.

A képviselők kérdéseire válaszolva Primakov — még jelöltként — szorgalmazta az alkotmány módosítását, a köztársaságok szuverenitásának érvényesítését (beleértve ENSZ-tagságuk kérelmezésének jogát), valamint azt, hogy a parlament fokozottan ellenőrizze a végrehajtó szerveket.

A Szövetségi Tanács három tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül választotta meg elnöké Primakovot.